

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr 2/2017
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 12 stycznia 2017 r. ze zm.
(Tekst ujednolicony)

**RAPORT Z WIZYTACJI
(profil ogólnoakademicki)**

**dokonanej w dniach 29-30 stycznia 2019
na kierunku *wiedza o teatrze*
prowadzonym na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej
Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu**

Warszawa, 2019

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	4
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej.....	4
1.2. Informacja o procesie oceny	4
2. Podstawowe informacje o programie kształcenia na ocenianym kierunku	5
3. Ogólna ocena spełnienia kryteriów oceny programowej.....	6
4. Szczegółowy opis spełnienia kryteriów oceny programowej.....	7
Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni	7
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1	7
Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia.....	11
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	19
Dobre praktyki.....	19
Kryterium 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia	20
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3	20
Dobre praktyki.....	26
Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia.....	27
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4	27
Dobre praktyki.....	31
Kryterium 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia	31
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5	31
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	32
Dobre praktyki.....	32
Kryterium 6. Umiędzynarodowienie procesu kształcenia	32
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6	32
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	34
Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia	34
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7	
Dobre praktyki.....	39
Kryterium 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągania efektów kształcenia.....	39
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8	39
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	41
Dobre praktyki.....	42
5. Ocena dostosowania się jednostki do zaleceń z ostatniej oceny PKA, w odniesieniu do wyników bieżącej oceny.....	42

Załączniki:**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 2. Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 3. Ocena wybranych prac etapowych i dyplomowych**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 4. Wykaz modułów zajęć, których obsada zajęć jest nieprawidłowa**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

Załącznik nr 5. Informacja o hospitowanych zajęciach i ich ocena**Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.**

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca: prof. dr hab. Małgorzata Leyko, członek PKA

członkowie:

1. dr hab. Dorota Fox, prof. UŚ, ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej
2. dr hab. Violetta Wróblewska, prof. UMK, ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej
3. mgr inż. Małgorzata Piechowicz, ekspert ds. postępowania oceniającego
4. Piotr Kulczycki, ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej ds. pracodawców
5. Patrycja Piłat, ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej ds. studenckich
6. Bruno Stieler, ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej ds. studenckich (obserwator)

1.2. Informacja o procesie oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku *wiedza o teatrze*, studia I stopnia, prowadzonym na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2018/2019. Poprzednio dokonano oceny w roku akademickim 2012/2013, przyznając ocenę pozytywną (uchwała Nr 112/13 z dnia 21 marca 2013 r.). Była to ocena instytucjonalna obejmująca działalność całego Wydziału Filologii Polskiej i Klasycznej. Sformułowane przez Zespół Oceniający zalecenia dotyczyły systemu zapewniania jakości kształcenia, a szczegółowe informacje w tym zakresie wskazano poniżej, w tabeli w pkt. 5.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą. Zespół Oceniający PKA zapoznał się z *Raportem samooceny* przekazanym przez Władze Uczelni. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z Władzami Uczelni oraz Wydziału, a dalszy jej przebieg odbywał się zgodnie z ustalonym wcześniej harmonogramem. W trakcie wizytacji przeprowadzono spotkania m.in. z autorami Raportu Samooceny, członkami zespołów zajmujących się zapewnianiem jakości kształcenia, pracownikami odpowiedzialnymi za zasoby biblioteczne i pracę biblioteki, pracownikami biura karier, koordynatorem ds. praktyk, przedstawicielami Samorządu Studentów, studentami oraz nauczycielami akademickimi. Ponadto przeprowadzono hospitację zajęć dydaktycznych, dokonano oceny losowo wybranych prac etapowych i dyplomowych, a także przeprowadzono przegląd bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie kształcenia. Przed zakończeniem wizytacji sformułowano wstępne uwagi i zalecenia, o których Przewodnicząca Zespołu oraz współpracujący z nią eksperci poinformowali władze Uczelni i Wydziału na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o programie kształcenia na ocenianym kierunku

Nazwa kierunku studiów	Wiedza o teatrze
Poziom kształcenia	Studia I stopnia
Profil kształcenia	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Stacjonarne
Nazwa obszaru kształcenia, do którego został przyporządkowany kierunek	Obszar nauk humanistycznych
Dziedziny nauki/sztuki oraz dyscypliny naukowe/artystyczne, do których odnoszą się efekty kształcenia na ocenianym kierunku	Dziedzina nauk humanistycznych Dyscyplina: nauki o sztuce
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS przewidziana w planie studiów do uzyskania kwalifikacji odpowiadającej poziomowi kształcenia	180 pkt ECTS
Specjalności realizowane w ramach kierunku studiów	Teatr społeczności lokalnych Interdyscyplinarne projekty kuratorskie
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwentów	licencjat
Liczba studentów kierunku	57
Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów na studiach stacjonarnych	2130

3. Ogólna ocena spełnienia kryteriów oceny programowej

Kryterium	Ocena stopnia spełnienia kryterium ¹ Wyróżniająca / W pełni / Zadowalająca/ Częściowa / Negatywna
Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni	Wyróżniająca
Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia	Wyróżniająca
Kryterium 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia	Wyróżniająca
Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia	Wyróżniająca
Kryterium 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia	Wyróżniająca
Kryterium 6. Umiedzynarodowienie procesu kształcenia	Wyróżniająca
Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia	Wyróżniająca
Kryterium 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągania efektów kształcenia	Wyróżniająca

Jeżeli argumenty przedstawione w odpowiedzi na raport z wizytacji lub wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy będą uzasadniały zmianę uprzednio sformułowanych ocen, raport powinien zostać uzupełniony. Należy, w odniesieniu do każdego z kryteriów, w obrębie którego ocena została zmieniona, wskazać dokumenty, przedstawić dodatkowe argumenty i informacje oraz syntetyczne wyjaśnienia przyczyn, które spowodowały zmianę, a ostateczną ocenę umieścić w tabeli 1.

Tabela 1

Kryterium	Ocena spełnienia kryterium ¹ Wyróżniająca / W pełni / Zadowalająca/ Częściowa
Uwaga: należy wymienić tylko te kryteria, w odniesieniu do których nastąpiła zmiana oceny	

¹ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów kształcenia różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

4. Szczegółowy opis spełnienia kryteriów oceny programowej

Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni

- 1.1. Koncepcja kształcenia
- 1.2. Badania naukowe w dziedzinie / dziedzinach nauki / sztuki związanej / związanych z kierunkiem studiów
- 1.3. Efekty kształcenia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

1.1.

Koncepcja kształcenia na kierunku *wiedza o teatrze* studiów I stopnia o profilu ogólnoakademickim w pełni realizuje misję i strategię Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, które zostały określone w dwóch dokumentach: *Strategii rozwoju Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na lata 2009-2019* (zatwierdzonej uchwałą Senatu UAM nr 73/2009, uaktualnioną uchwałą Senatu z dnia 25 listopada 2013) oraz w *Strategii rozwoju Wydziału Filologii Polskiej i Klasycznej UAM na lata 2011-2019* (przyjętej do realizacji przez Radę Wydziału po nowelizacji 31 stycznia 2018). Podkreślane w nich znaczenie interdyscyplinarności i zgodności treści kształcenia z najnowszym stanem badań naukowych zintegrowanych z dydaktyką oraz otwartości na potrzeby regionu przez budowanie trwałych relacji z otoczeniem gospodarczym i instytucjami kultury znajduje pełne odzwierciedlenie w programie i charakterze studiów teatrologicznych. Studia I stopnia prowadzone na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej przez Instytut Teatru i Sztuki Mediów integrują kształcenie z najnowszymi badaniami naukowymi z zakresu teatrologii oraz sztuki mediów, umożliwiają także zdobycie konkretnych umiejętności niezbędnych do kreowania wydarzeń artystycznych i kulturalnych, kształtują postawy odpowiedzialności za kulturowe dziedzictwo. Zostały pomyślane tak, by można było je kontynuować na studiach II stopnia prowadzonych przez tę jednostkę (na kierunku: *media interaktywne i widowiska*) lub na współprowadzonej przez nią specjalności operologicznej. Treści programowe kierunku mieszczą się w obszarze nauk humanistycznych w dziedzinie nauk humanistycznych i dyscyplinie nauki o sztuce, rozpatrywanej w szerokim kontekście badań humanistycznych. Są to studia jednoobszarowe, co znajduje odbicie w zakładanych efektach kształcenia, przyporządkowanych do tej dyscypliny. Analiza dostarczonych przez Jednostkę dokumentów oraz analiza procesu dydaktycznego w czasie wizytacji potwierdzają pełną zgodność koncepcji kształcenia na kierunku *wiedza o teatrze* z misją i strategią UAM w Poznaniu.

Koncepcja kształcenia na kierunku *wiedza o teatrze* jest spójna dzięki konsekwentnemu jej budowaniu wokół trzech istotnych elementów: zdobywania wiedzy na temat kulturowego dziedzictwa, kształtowania postaw odpowiedzialności za jego pomnażanie w duchu tolerancji i demokracji oraz twórcze wykorzystanie najnowszych badań i metod pracy do współkreowania kultury narodowej, także kultury swego regionu. Wszystkie wymienione elementy pojawiają się na różnych poziomach kształcenia: od doboru treści kształcenia przez metody kształcenia aż do sposobów weryfikowania osiągniętych przez studentów efektów kształcenia, czego najlepszym przykładem jest przemyślana konstrukcja programu studiów *wiedza o teatrze* na dwóch specjalnościach: *Teatr społeczności lokalnych* oraz *Interdyscyplinarne projekty kuratorskie*. Program składający się z zajęć ściśle teatrologicznych (*wiedza o teatrze* dawnym i współczesnym), zajęć praktycznych realizowanych na specjalnościach oraz zajęć fakultatywnych - kontekstowych (*wiedza ogólnohumanistyczna*) daje możliwość łączenia

tradycji z nowoczesnością poprzez różnorodne tematy i problemy zachęcające do samorozwoju i samodzielnego myślenia. Program uwzględniający oprócz tradycyjnych badań, nowoczesne metodologie wyposaża studenta w kompetencje zawodowe niezbędne w aktywności na rynku sztuki do animowania i organizowania wydarzeń artystycznych i kulturalnych ważnych dla rozwoju kultury regionalnej i ogólnopolskiej. Tak opracowana koncepcja studiów, doskonalona przez lata (kierunek powstał w r. akad. 2001/2002), choć porównywalna z programem studiów teatrologicznych realizowanych w innych ośrodkach akademickich, jest jednak wyjątkowa. O jej oryginalności decyduje przede wszystkim specjalność *Interdyscyplinarne projekty kuratorskie*, niespotykana w ofercie programowej innych uczelni. Warta podkreślenia jest również troska o dopasowanie programu do potrzeb otoczenia i zmieniającej się sytuacji na rynku sztuki, czego świadectwem jest gotowość do modyfikacji programu dokonywana na poziomie oferowanych specjalności, także nowych przedmiotów. Na przykład specjalność *Teatr społeczności lokalnych*, nieciesząca się już takim jak niegdyś zainteresowaniem studentów, ma zostać w następnym roku akademickim zastąpiona nową specjalnością *Teatr tańca*, która jest odpowiedzią na potrzeby lokalnego środowiska i uwzględnia dokonujący się postęp w zakresie nauk o tańcu. Zmiany w programie studiów uwzględniają zatem aktualny stan wiedzy, także prowadzone w jednostce badania i realizowane projekty grantowe. Modyfikacji ulega również organizacja procesu kształcenia, w którym stwarza się coraz bardziej dogodne warunki dla realizowania przez studentów własnej ścieżki edukacji i jej kontynuowanie na innych pokrewnych kierunkach i specjalnościach. Służą temu przedmioty fakultatywne, także tzw. „przedmioty pomostowe” (np. „Widowiska w kulturze” oraz „Media interaktywne”), zachęcające studentów do kontynuowania na UAM studiów II stopnia prowadzonych przez Instytut Teatru i Sztuki Mediów i przygotowujące ich do tego typu kształcenia. Program, powstający w porozumieniu z interesariuszami zewnętrznymi (teatry, domy kultury, muzea, stowarzyszenia itp.), którzy aktywnie włączają się w jego modyfikację, zakłada również uwzględnianie zmian środowiskowych i kulturowych zachodzących w regionie oraz poznanie specyfiki funkcjonowania instytucji kultury (prawo autorskie, organizacja imprez, projektów kuratorskich itp.), co pozwala na przygotowanie studentów do poruszania się w najbliższej przestrzeni kulturowo-gospodarczej, w której większość absolwentów znajduje zatrudnienie. Zarówno interesariusze zewnętrzni, jak i studenci, doktoranci i absolwenci zwracają uwagę na zmiany zachodzące w rzeczywistości, których odbicia domagają się w programie studiów. Dyskutowane w ramach tzw. *Forum Instytutowego*, w którym oprócz pracowników ITiSM biorą udział przedstawiciele wymienionych gremiów, zgłaszane przez nich potrzeby i możliwości skutkują nowymi rozwiązaniami i modyfikacją programu w zgodzie z przyjętą koncepcją kształcenia, choć ingerującą w jej realizację. *Forum* organizowane raz w semestrze pozwala szybko reagować na zmiany w otoczeniu i na rynku pracy. Istotne dla modyfikacji programu jest również korzystanie z doświadczeń zdobytych w praktyce, dotyczy to zwłaszcza specjalności *interdyscyplinarne projekty kuratorskie*. Realizowane w jej ramach projekty zespołowe pozwalają na testowanie zdobytej wiedzy, często dyktują także konieczność jej poszerzenia w zakresie właściwym dla kierunku, co pozwala zapewnić dalszy rozwój koncepcji kształcenia (dotyczy to np. propozycji zajęć *Dramaturgia mediów*, która zostanie uwzględniona w programie w najbliższym roku akademickim). Specjalność *teatr dziecięcy* uległa w ostatnich latach wygaszeniu, na co wpływ miały także opinie studentów.

Proponowana koncepcja studiów jest przemyślana, mocno związana z regionem, a jednocześnie zakładająca otwarcie na instytucje i zjawiska ponadregionalne. Służą temu zarówno praktyki, zajęcia w językach obcych, jak też wyjazdy zagraniczne, nie tylko w ramach programu Erasmus+, ale również poza programem; udział studentów należących do Koła Naukowego WoT

w międzynarodowych festiwalach (Biennale w Austrii, Festiwal Europy Środkowej i Południowej w Hawrze) oraz udział pracowników Instytutu i studentów w projektach międzynarodowych i zagranicznych konferencjach.

1.2.

Analiza dostarczonej przez jednostkę dokumentacji oraz analiza stanu faktycznego w czasie wizytacji potwierdzają pełną zgodność między prowadzonymi w niej badaniami z programem studiów na kierunku *wiedza o teatrze*. Jednostką odpowiedzialną za prawidłową realizację efektów kształcenia (kierunkowych i specjalnościowych) jest Instytut Teatru i Sztuki Mediów. W działalności naukowej pracowników tej jednostki można wyróżnić kilkanaście pól badawczych mieszczących się w obszarze nauk humanistycznych i dyscyplinie nauk o sztuce (teoria i historia teatru polskiego i światowego, krytyka teatralna, antropologia widowisk, dramatologia, librettologia, performatyka, wiedza o sztuce, estetyka). Znajduje to pełne odzwierciedlenie w programie studiów: w przedmiotach teatrologicznych, kierunkowych takich, jak: *Historia teatru polskiego, Historia dramatu i teatru powszechnego, Teatr współczesny*, w przedmiotach fakultatywnych-humanistycznych (*Przestrzenie sztuki, Antropologia kultury, Widowiska kulturowe*) oraz praktycznych i specjalnościowych (*Organizacja pracy społeczno-artystycznej, Teatr dzieci i młodzieży*).

Efektom prowadzonych przez pracowników badań są liczne publikacje krajowe i zagraniczne, w tym monografie i artykuły w czasopismach wysokopunktowanych i specjalistycznych. Dzięki naukowej aktywności osób prowadzących kierunek, teatrologia poznańska jest rozpoznawalna w skali kraju i na świecie, inicjując nowe kierunki badań i wzbogacając dorobek współczesnej wiedzy o teatrze i widowiskach. Pracownicy Instytutu uczestniczą aktywnie w licznych konferencjach naukowych polskich i międzynarodowych. Są członkami zespołów badawczych (np. w ramach *Laboratorium nowej humanistyki*), realizują liczne granty naukowe i dydaktyczne oraz projekty artystyczne i kuratorskie w Polsce i za granicą, co sprzyja podnoszeniu ich kwalifikacji i ma widoczny wpływ na doskonalenie programu studiów. Pozwala to na zdobycie przez studentów zarówno pogłębionej wiedzy, umiejętności badawczych, jak i kompetencji społecznych niezbędnych w działalności naukowej i na rynku pracy. Angażowanie studentów w inicjowane przez pracowników projekty badawcze i kuratorskie jest integralnym elementem programu studiów i znajduje potwierdzenie nie tylko w zakładanych efektach kształcenia, ale również w różnorodności form prowadzenia zajęć, metodach i sposobach weryfikacji efektów kształcenia (prace projektowo-badawcze). Powiązanie różnorodnych badań naukowych prowadzonych w jednostce z dziedzina i obszarem, do których przypisano kierunek, wpływa również na program studiów i umożliwia jego modyfikację. Prowadzone w jednostce badania znajdują pełne odbicie nie tylko w propozycjach konkretnych przedmiotów z zakresu teatrologii, wiedzy o sztuce i widowiskach, ale w ogólnej koncepcji kierunku nastawionego również na treści dotyczące funkcjonowania różnych instytucji kultury oraz kształcenie umiejętności praktycznych w odniesieniu do animacji życia kulturalnego, w czym szczególnie pomocne jest bogate doświadczenie pracowników Instytutu (również praktyczne) i osób prowadzących zajęcia spoza środowiska akademickiego w zakresie realizacji projektów artystycznych i kuratorskich (dotyczy to zwłaszcza zajęć specjalnościowych i praktycznych, jak np. *Marketing w instytucji kultury, Programowanie projektów tanecznych, Zarządzanie projektem*).

Ponadto wyniki badań wykorzystywane są w trakcie zajęć seminaryjnych oraz na zajęciach metodologicznych i przedmiotach fakultatywnych, mających autorski charakter, skorelowanych z aktualnie prowadzonymi przez pracowników Instytutu badaniami i projektami grantowymi,

w trakcie których studenci zapoznają się m.in. z metodami oraz efektami prac swych wykładowców, a także pod kierunkiem doświadczonych promotorów realizują własne projekty badawcze, co przygotowuje ich jednocześnie do pracy naukowej.

1.3.

Obszary zainteresowań naukowych wykładowców znajdują odzwierciedlenie w treściach programowych i modułowych efektach kształcenia założonych dla ocenianego kierunku. Efekty kształcenia na *wiedzy o teatrze* (studia licencjackie I stopnia) zostały zatwierdzone *Uchwałą nr 338/2011/2012 Senatu Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z dnia 25 czerwca 2012* i są spójne z ogólnymi efektami przypisanymi do obszaru nauk humanistycznych, są ich uszczegółowieniem, ze wskazaniem na nauki o sztuce, co znajduje odzwierciedlenie w programie studiów sprofilowanym pod kątem studiów nad teatrem i dramatem, w tym z zakresu historii teatru i widowisk, kultury teatralnej w kontekście sztuki ponowoczesnej oraz organizacji wydarzeń artystycznych czy animacji kultury, które w obrębie specjalności są wzbogacane wiedzą o zasadach szeroko ujmowanej animacji wydarzeń artystycznych i praktycznymi umiejętnościami w tym względzie. Zgodnie z profilem ogólnoakademickim, zakładane efekty kształcenia na kierunku nastawione są na przygotowanie studenta do prowadzenia działalności badawczej (seminaria, zajęcia z metodologii nauk humanistycznych) i kontynuację edukacji uniwersyteckiej (dotyczy to tzw. przedmiotów „pomostowych”), co zostaje wskazane w sylabusach przedmiotów, które przygotowują do badań na studiach I stopnia. W efektach kształcenia przygotowujących do prowadzenia badań położono nacisk m.in. na relacje teatrologii z innymi dyscyplinami i subdyscyplinami w dziedzinie nauk humanistycznych, na znajomość teorii, metodologii i terminologii właściwych dla teatrologii i dyscyplin/subdyscyplin pokrewnych, a w zakresie umiejętności na swobodnym posługiwaniu się różnymi formami wypowiedzi, zdolności korzystania ze źródeł i przetwarzania informacji; ważnym efektem jest także świadomość konieczności stałego zdobywania wiedzy i uczenia się przez całe życie. Wyraziście sprofilowane specjalności przygotowują studenta przede wszystkim do pracy w instytucjach kultury i kreatywnego współdziałania z otoczeniem z wykorzystaniem zdobytej wiedzy. Tym samym zakładane i realizowane efekty kształcenia pozwalają na zrównoważony rozwój wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

We wszystkich sylabusach, zgodnie z rozwiązaniem przyjętym na Uczelni, poszczególnym przedmiotom przypisano w pierwszej kolejności uszczegółowione efekty kierunkowe (w niektórych przypadkach wskazane zostały także odpowiadające im w macierzy efekty kierunkowe). W tabelach odniesień kierunkowych prawidłowo rozpisano efekty kształcenia wraz z ich oznaczeniami symbolicznymi, co pozwala na ich identyfikację w opisach efektów szczegółowych zawartych w sylabusach.

Zestaw efektów kształcenia wpisanych w sylabusy uwzględnia przygotowanie do podejmowania zadań badawczych i kontynuowania edukacji i zdecydowanie zwiększa szansę studentów na podjęcie pracy w instytucjach kultury

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Jednostka sformułowała **spójną koncepcję kształcenia** dla kierunku *wiedza o teatrze*, wpisując się w obszar nauk humanistycznych, dyscyplinę nauki o sztuce i realizując na ocenianym kierunku **cele zgodne z misją i strategią rozwoju** Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. **Efekty kształcenia zakładane dla ocenianego kierunku mieszczą się w dziedzinie i dyscyplinie**, do której *wiedza o teatrze* została przypisana. **Efekty kształcenia zostały bardzo**

dobrze odzwierciedlone w programie kształcenia, który umożliwia studentom zdobycie wszystkich efektów. Wśród kierunkowych efektów kształcenia znajdują się także takie, które **pozwalają studentom na zdobycie przygotowania do prowadzenia badań. Obszary badań naukowych prowadzonych w jednostce znajdują odzwierciedlenie w treściach programowych** i modułowych efektach kształcenia założonych dla ocenianego kierunku. Zgodnie z proponowanymi specjalnościami jednostka oferuje przygotowanie praktyczne w dwóch zakresach: *interdyscyplinarnych projektów kuratorskich* oraz *teatru społeczności lokalnych* – **umożliwiających studentom podjęcie świadomych działań kulturotwórczych** – z wykorzystaniem metod teatralnych po zakończeniu edukacji na stopniu licencjatu, a także ich dalszego rozwoju w ramach studiów II stopnia z podobnego obszaru na innych kierunkach. Jednostka nieustannie **modyfikuje program**, dostosowując go do zmieniającej się rzeczywistości i nowych potrzeb, uwzględniając **postęp w badaniach naukowych**, pozostając wierną misji i strategii UAM.

Dobre praktyki

Koncepcja studiów na kierunku *wiedza o teatrze* jest dobrze przemyślana, mocno związana z regionem, a jednocześnie zakłada otwarcie na instytucje i zjawiska ponadregionalne oraz światowe. Pozwala to studentom jeszcze w trakcie studiów wchodzić w relacje z instytucjami kultury w regionie, a także na uczestnictwo w wydarzeniach o randze międzynarodowej. Program studiów jest aktualizowany i dostosowywany do obecnego, dynamicznie zmieniającego się stanu wiedzy.

Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia

- 2.1. Program i plan studiów – dobór treści i metod kształcenia
- 2.2. Skuteczność osiągania zakładanych efektów kształcenia
- 2.3. Rekrutacja kandydatów, zaliczanie etapów studiów, dyplomowanie, uznawanie efektów kształcenia oraz potwierdzanie efektów uczenia się

2.1.

Program i plan studiów na kierunku *wiedza o teatrze* w zakresie doboru treści kształcenia odpowiada aktualnemu stanowi wiedzy w naukach o sztuce i teatrologii oraz potrzebom rynku pracy. Jest w pełni zgodny z koncepcją i zakładanymi dla kierunku efektami kształcenia. Kształcenie na studiach stacjonarnych I stopnia obejmuje 3 lata – 6 semestrów, w czasie których studenci zdobywają wiedzę i umiejętności z zakresu wiedzy o teatrze i dramacie na zajęciach ujętych w 3 moduły przedmiotów: 1 kierunkowego i 2 specjalnościowych, którym przyporządkowano efekty kształcenia i odpowiednie treści, które umożliwiają ich zdobycie (w sylabusach zestawiono tabelarycznie treści kształcenia i wskazano zdobyciu których efektów służą). Konstrukcja programu studiów jest więc przemyślana, składa się z odpowiednio dobranych przedmiotów teatrologicznych, humanistycznych/interdyscyplinarnych i praktycznych, skorelowanych odpowiednio z możliwościami intelektualnymi studentów i już zdobytą przez nich wiedzą. Przedmioty praktyczne (*Warsztat teatrologa, Sztuka komunikacji* oraz *Etiudy teatralne*) przewidziane w 1. semestrze I roku studiów mają na celu wyposażać studenta w kompetencje, które są niezbędne na kolejnych etapach kształcenia do podejmowania zadań o charakterze badawczym; z kolei przedmioty kierunkowe, tj. *Historia teatru i dramatu* oraz *Teatr dzisiejszy* pozwalają mu świadomie wybrać w drugim semestrze jedną z dwóch

oferowanych na kierunku specjalności: *Teatr społeczności lokalnych* oraz *Interdyscyplinarne projekty kuratorskie* (studentowi stwarza się możliwość realizowania programu obu specjalności, co zostaje uwzględnione w harmonogramie zajęć).

Wszystkie przedmioty ujęte w programie są odpowiednio zhierarchizowane – od zajęć ogólnych, nastawionych na prezentowanie szerokiej wiedzy z zakresu teatrologii (historii teatru i dramatu, krytyki teatralnej, aktorstwa) w układzie diachronicznym i synchronicznym, do zajęć wiedzę tę uszczegółowiających oraz przedmiotów fakultatywnych, które pozwalają odnieść zdobytą już wiedzę do szerszych kontekstów i wzbogacić ją o wiedzę z innych obszarów i dyscyplin (socjologii, literaturoznawstwa, filozofii). Przedmioty ujęte w bloku przedmiotów specjalnościowych, realizowanych przez 5 semestrów, a więc w czasie odpowiednim, aby osiągnąć założone dla nich efekty, służą wykształceniu praktycznych umiejętności i kompetencji do podjęcia przez studenta świadomych działań kulturotwórczych – z wykorzystaniem metod teatralnych i projektowych w dwóch zakresach: kuratora projektów interdyscyplinarnych oraz animatora społeczności lokalnych. Przewidziane praktyki obowiązkowe zaplanowane w programie studiów pozwalają zastosować zdobytą wiedzę w praktyce. Taka propozycja programowa ma charakter kompleksowy i wieloaspektowy, służy integrowaniu wiedzy o teatrze, sztuce i kulturze z praktyką badawczą i zawodową, zapewniając studentom dostęp do wiedzy i opanowanie umiejętności weryfikowanych sukcesywnie w aktywności naukowej i zawodowej. Służą temu zróżnicowane formy zajęć i metody kształcenia – od wykładów, przez ćwiczenia, konwersatoria, laboratoria po warsztaty i seminaria. Proporcje między poszczególnymi formami zajęć są właściwe – zdecydowanie dominują formy sprzyjające aktywizacji studentów, oprócz ćwiczeń, konwersatoriów i laboratoriów (około 70% zajęć – w zależności od specjalności), często stosowane są także warsztaty (np. na przedmiocie *Etiudy teatralne*) i metody projektowe - podstawowe formy zajęć na specjalności *Interdyscyplinarne projekty kuratorskie*. Wykłady, a więc formy podawcze, obejmują odpowiednio 21-26%, najczęściej ich dopełnieniem w obrębie tego samego przedmiotu są konwersatoria; dotyczy to zarówno przedmiotów kursowych, jak również przedmiotów fakultatywnych, autorskich, których sposób realizacji nie ogranicza się do wykładów monograficznych. Zastrzeżeń nie budzi również liczebność grup. Zgodnie z *Uchwałą nr Senatu Uniwersytetu UAM (nr 230/2014/2015 z 25 maja 2015r)* liczebność grupy konwersatoryjnej nie może przekraczać 20 osób. Ponieważ tyle mniej więcej osób podejmuje studia na ocenianym kierunku *wiedza o teatrze* na I roku podział na grupy dotyczy jedynie zajęć specjalnościowych oraz zajęć seminaryjnych (dwóch, nie większych niż 12 osób) i zajęć z lektoratu (po 15 osób). Niewielka liczba studentów w grupie sprzyja ich aktywności na zajęciach, ułatwia weryfikację stopnia realizacji zakładanych efektów, utrwala dobre i bezpośrednie relacje z prowadzącym. Zajęcia w trybie e-learningu są w związku z tym bardzo rzadko stosowane, jedynie na lektoracie. Zajęcia organizowane są w tym trybie i przeprowadzane za pośrednictwem platformy, dzięki której studenci mają także dostęp do materiałów elektronicznych. Liczba godzin zajęć prowadzonych w tym trybie jest niewielka i nie przekracza 60% . Studenci mają także możliwość bezpośredniego kontaktu z lektorem podczas zajęć oraz w czasie konsultacji.

W programie studiów I stopnia zaplanowano również obowiązkowe praktyki zawodowe w wymiarze 30 godzin. Praktyki realizowane są w oparciu o przyjęte *Zasady odbywania praktyk na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej*, które szczegółowo określają organizację praktyki zawodowej, w tym cele, formy i wymiar praktyki, warunki zaliczenia oraz obowiązki studentów i opiekunów praktyk. Studentów odbywających praktyki obowiązują również jednolite dokumenty – skierowanie, umowa oraz karta praktyk. Praktyki zawodowe są ewaluowane za pomocą hospitacji i monitorowania zajęć studenta przez opiekuna praktyk oraz ankiet oceny

studentkiej praktyki zawodowej. W sylabusie praktyk wskazano szczegółowe efekty kształcenia oraz treści, które służą zdobyciu tych efektów. Praktyki mogą być odbywane w różnej formie: zorganizowanej, gdy student odbywa praktykę w miejscu wskazanym przez opiekuna specjalności (na stronie Wydziału widnieje bogata lista instytucji, w których student może odbywać praktyki); w formie indywidualnej, gdy samodzielnie wybiera miejsce praktyki i inicjuje podpisanie umowy cywilno-prawnej Wydziału z pracodawcą oraz w formie zatrudnienia na podstawie umowy o pracę na stanowisku zgodnym z profilem kierunku; w formie własnej działalności gospodarczej zgodnej z profilem kształcenia na kierunku studiów *wiedza o teatrze*, także w formie wolontariatu lub stażu zgodnych z wymaganiami programu praktyki. Instytut stwarza możliwość odbywania praktyki studentom specjalności *interdyscyplinarne projekty kuratorskie* w ramach festiwalu Nowa Siła Kuratorska, przygotowywanego i przeprowadzonego przez nich na wszystkich etapach, co jest doskonałym sprawdzianem kompetencji zawodowych i zdobytej w trakcie studiów wiedzy oraz wykorzystania jej w praktyce. Efekty kształcenia założone dla praktyk widnieją na stronie Jednostki. Łączą one zarówno kompetencje społeczne, jak i humanistyczne, co pozwala uznać, że w trakcie odbywania praktyk w instytucjach kultury student pogłębia swoją wiedzę i umiejętności z obszaru określonego dla kierunku. Ich celem jest zarówno weryfikacja zdobytej wiedzy, jak też adaptacja zdobytych w toku studiów umiejętności, kompetencji, a przy tym rozpoznanie środowiska zawodowego oraz zasad działania instytucji kultury i innych instytucji mogących stanowić przyszłe miejsce pracy absolwenta *wiedzy o teatrze*. Ponadto, ważnym aspektem praktyk jest zdobycie umiejętności organizacji pracy, zarówno indywidualnej, jak i zespołowej oraz kształtowanie umiejętności planowania zadań i efektywnego zarządzania czasem.

Prawidłowemu przebiegowi procesu kształcenia służy również przestrzeganie zasad higieny pracy. Dotyczy to nie tylko liczebności grup, ale także czasu trwania zajęć uregulowanych planem zajęć. Harmonogram zajęć układany jest w taki sposób, by umożliwić studentom korzystanie ze wszystkich proponowanych typów zajęć oraz by zapewnić im komfort studiowania. Dlatego zajęcia kierunkowe i zajęcia do wyboru odbywają się w różnych godzinach, podobnie jak zajęcia obu specjalności (z myślą o tych studentach, którzy zdecydują się na realizowanie dwóch specjalności równocześnie). Wszystkie przedmioty (na które studenci zapisują się za pomocą systemu USOS) układane są tak, by nie kumulowały się w jednym dniu, lecz harmonijnie rozkładały się w tygodniu: studenci mają wówczas czas na pracę indywidualną, zajęcia w ramach odbywanej praktyki, a także możliwość uczęszczania na dodatkowe zajęcia, których oferta na UAM jest niezwykle bogata, przeznaczona również dla studentów *wiedzy o teatrze*. Zaplanowano także między zajęciami stosowne przerwy, co gwarantuje zachowanie higieny pracy studentów. W planowaniu zajęć uwzględnia się również potrzeby studentów z niepełnosprawnościami.

Dla ukończenia studiów stacjonarnych I stopnia na każdej wybranej specjalności należy zdobyć 180 ECTS. Liczba godzin zajęć dydaktycznych wynosi dla każdej specjalności – 2130 godzin, na które składają się zajęcia kierunkowe, lektoraty i zajęcia z w-f oraz zajęcia specjalnościowe realizowane od 2. semestru wraz z praktykami (330 godzin), a także bardzo bogaty blok zajęć fakultatywnych (180 godz. w ciągu całego cyklu w formie konwersatoriów i wykładów), każdemu z przedmiotów przyporządkowano 2 punkty ECTS. Wybór większej liczby zajęć tego typu skutkuje większą liczbą punktów ECTS (ponad limit 180). Nakład pracy własnej w czasie całego cyklu kształcenia odpowiada 180 punktom ECTS. Przypadki niewłaściwie określonego czasu pracy własnej studenta zdarzają się incydentalnie, dotyczy to tylko jednego przedmiotu *Analiza dramatu*, dla którego obliczono 10 godz. pracy własnej studenta mającego przygotować

wskazaną w sylabusie lekturę 12 tekstów dramatycznych oraz kilkunastu opracowań kontekstowych).

W programie studiów zapewniono wybór modułów zajęć w wymiarze 30% punktów ECTS, które student musi uzyskać, by zdobyć właściwe kwalifikacje. Wybór dotyczy specjalności, seminariów licencjackich (zawsze oferuje się dwa seminaria) oraz przedmiotów fakultatywnych (osadzonych w różnych dyscyplinach i obszarach, w tym nauk społecznych) w wymiarze 5% pkt. ECTS oraz praktyk, którym przypisano 3 punkty ECTS, co oddaje łączny nakład pracy studenta w instytucji, w której odbywa praktyki i w trakcie pracy własnej związanej z przygotowaniem i odbywaniem praktyk. Większości przedmiotów (w programie od roku akad. 2018/2019, a więc obowiązującym obecnie) na I stopniu studiów przypisano zbliżoną punktację, między 2 a 4 pkt. ECTS, w zależności od stopnia trudności, treści kształcenia, nakładu pracy własnej studenta i formy weryfikacji (jedynym odstępstwem od tej zasady jest *Laboratorium projektów tanecznych* na specjalności *Interdyscyplinarne projekty kuratorskie*, któremu odpowiada 1 punkt), co jest związane z charakterem zajęć wymagających jedynie kontaktu z wykładowcą (bez przygotowania własnego studenta).

Na dwóch specjalnościach (student może studiować obie specjalności) przedmioty specjalnościowe liczą w sumie 30 pkt. ECTS. W wypadku przedmiotów fakultatywnych liczba pkt. ECTS wynosi 60, co łącznie z punktami specjalnościowymi daje 90 pkt. ECTS, a więc ponad limit obowiązkowych 30% pkt. ECTS przy 180 pkt. ECTS (minimum 54 pkt.) dla *wiedzy o teatrze* na I stopniu. Wysoko punktowane są seminaria licencjackie (20 pkt). Dużą liczbę punktów przyznaje się także przedmiotom praktycznym obowiązkowym (od 3 do 4 pkt ECTS na I i II roku), co odzwierciedla złożony proces przygotowania studenta do działalności naukowej, a także do działalności zawodowej. W modułach kształcenia uwzględniono także lektorat języka obcego, pozwalający studentowi osiągnąć wpisaną do kierunkowych efektów kształcenia znajomość języka angielskiego jako języka podstawowego dla dyscypliny na poziomie B2 Europejskiego Systemu Kształcenia Językowego, co zostaje potwierdzone egzaminem certyfikacyjnym UAM. Kompetencje językowe studenci kierunku mogą poszerzać na zajęciach fakultatywnych oferowanych na Wydziale w ramach programu AMU-PIE, również o tematyce zgodnej z treściami programowymi (dotyczących sztuki performansu i polskiej dramaturgii).

Ujętym w planie studiów modułem zajęć, ściśle powiązanych i skorelowanych z prowadzonymi w jednostce badaniami naukowymi w dziedzinie nauk humanistycznych, wiedzy o teatrze i nauk o sztuce mediów, przypisano więcej niż 75% liczby punktów ECTS przyjętych dla kierunku. Umożliwia to studentom zdobywanie pogłębionej wiedzy oraz umiejętności niezbędnych w przygotowaniu się do prowadzenia w przyszłości badań naukowych oraz projektów kuratorskich. W poszerzaniu kompetencji badawczych studentów ważną rolę pełnią, wprowadzane już od 1. semestru, przedmioty z zakresu metodologii (*Warsztat teatrologa, Współczesne badania humanistyczne, Antropologia kultury*), jak też seminaria licencjackie i przedmioty fakultatywne oraz otwarte seminaria doktoranckie, w których studenci mogą brać udział. Proponowane studentom studiów licencjackich *wiedzy o teatrze* zajęcia z przedmiotu *Media interaktywne* na III roku stają się zachętą do kontynuowania studiów II stopnia proponowanych przez Jednostkę na pokrewnym kierunku, na którym mogą rozwijać zdobyte już umiejętności w zakresie prowadzenia badań naukowych. Ważną rolę odgrywają również sukcesywnie poszerzane kompetencje językowe, pozwalające studentowi na włączenie się w międzynarodowy obieg naukowy (lektura obcojęzycznych opracowań, zajęcia w językach obcych oferowanych w ramach zajęć fakultatywnych, nauka języka obcego).

Metody kształcenia stosowane na ocenianym kierunku są różnorodne, kompleksowe i w pełni umożliwiają osiągnięcie zakładanych dla kierunku i modułów efektów kształcenia, co

potwierdzają prace etapowe, przygotowywane scenariusze i dokumentacja innych niż pisemne formy weryfikacji (etiuda, prezentacja multimedialna). W sylabusach przedmiotów szczegółowo wskazano jakie metody weryfikacji osiągniętych efektów kształcenia przewidziano w ramach danego przedmiotu dla każdego efektu szczegółowego. Podstawowe formy kształcenia zapewniają studentom bezpośredni kontakt z wykładowcą i interaktywny udział w zajęciach, zwłaszcza o charakterze ćwiczeniowym i laboratoryjnym, co potwierdzają przeprowadzone przez ZO PKA hospitage zajęć.

Metody kształcenia na kierunku *wiedza o teatrze* są stosowane elastycznie, co pozwala na ich dostosowanie do różnorodnych możliwości studentów i ich indywidualnych potrzeb, zarówno w przypadku studentów z niepełnosprawnościami, jak i studentów wybitnie zdolnych, wybierających ścieżkę indywidualnego kształcenia.

Studenci *wiedzy o teatrze* mogą też liczyć na pełne wsparcie ze strony nauczycieli akademickich. Wszystkie zajęcia są zaplanowane w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem. Stały kontakt z opiekunem praktyk i moderatorem realizowanych w ramach specjalności projektów kuratorskich odbywa się przez wykorzystanie mediów społecznościowych i specjalnie zakładanych stron internetowych (np. blog prowadzony przez studentów *WoT Nowa Siła Krytyczna*). Wsparciu studentów służy także funkcja opiekuna roku, do którego studenci mogą zwrócić się w przypadku trudności. Ponadto, każdy nauczyciel odbywa konsultacje, podczas których studenci mogą zasięgnąć rady w sprawach zaliczeniowych, a także pogłębiać swoją wiedzę poprzez poszerzenie tematów i problemów badawczych poruszanych podczas zajęć, czy wskazanie dodatkowej literatury pozwalającej na pogłębienie problemu interesującego studenta. Rozwijaniu samodzielności studentów i stymulowaniu ich do pełnienia aktywnej roli w procesie uczenia się służą także zajęcia warsztatowe, praktyczne i metody projektowe, zajmujące w programie kształcenia ważne miejsce (odpowiednio podkreślane liczbą przyznawanych im pkt. ECTS). Dzięki takiej formie zajęć rozbudza się w studentach pasję poznawczą i naukową w oparciu o konkretne praktyki teatralne i kuratorskie.

Tak skonstruowany program kształcenia stwarza w pełni możliwość osiągnięcia efektów kształcenia określonych dla ocenianego kierunku studiów, jak również realizację treści kształcenia w czasie przewidzianym na realizację programu studiów.

Powyższe dane dotyczą tylko studiów stacjonarnych, bowiem w jednostce nie są prowadzone studia niestacjonarne na kierunku *wiedza o teatrze*.

2.2.

Z analizy dostarczonych przez Jednostkę dokumentów oraz analizy procesu dydaktycznego w czasie wizytacji wynika, że na prowadzonym kierunku w pełni stosuje się procedury sformułowane w *Standardach dotyczących sposobów oceniania na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej UAM* dotyczących zasad weryfikacji oraz zakresu osiągania zakładanych efektów kształcenia.

Każdy przedmiot posiada odrębny sylabus, w którym opisano szczegółowe zasady oceny osiąganych przez studentów efektów kształcenia na studiach I stopnia, uznając za ważne ocenianie kształcące i sumujące, wobec siebie komplementarne, wspomagające studenta w procesie uczenia się. Wybór metod weryfikacji efektów kształcenia stosowanych na kierunku zależy od modułu zajęć (w przypadku przedmiotów specjalnościowych częstsze są metody projektowe, umożliwiające weryfikowanie efektów kształcenia założonych dla specjalności, związane z konkretnymi umiejętnościami potwierdzonymi w praktyce), w przypadku wykładów monograficznych i fakultatywnych najczęściej stosuje się testy, egzaminy pisemne lub ustne, w przypadku konwersatoriów i laboratoriów za najodpowiedniejsze uznaje się prace pisemne

oraz obserwację przez nauczyciela aktywności studentów w dyskusji, a także prace warsztatowe, np. etiudy, performanse, omawiane bezpośrednio po wykonaniu. W przypadku specjalności *interdyscyplinarne projekty kuratorskie* proces weryfikacji efektów kształcenia jest wieloetapowy (ocenia się prace cząstkowe po zakończeniu poszczególnych zajęć, zgodnie z zasadami opisanymi w sylabusach), a jego zwieńczeniem jest egzamin w formie festiwalu *Nowa Siła Kuratorska* zaprogramowanego, przygotowanego i wyprodukowanego samodzielnie przez studentów.

Na studiach licencjackich *wiedza o teatrze* zdecydowano się na naukę przez wszystkich studentów języka angielskiego jako podstawowego dla dyscypliny. Studenci mają obowiązek zaliczenia czterech semestrów lektoratu, począwszy od drugiego semestru studiów. Łącznie daje to 120 godzin nauki języka, co pozwala wszystkim studentom osiągnąć poziom B2. W przypadku znajomości języka na wyższym poziomie, student może być zwolniony z części zajęć. W ramach lektoratu wykorzystywane są materiały specjalistyczne dla kierunku kształcenia – z zakresu nauk o kulturze i nauk o sztuce. Studenci mają także możliwość dodatkowej nauki innego języka obcego.

Weryfikacji podlegają także efekty kształcenia obejmujące przygotowanie i udział w badaniach (cząstkowe oceny przygotowania pracy dyplomowej, egzamin dyplomowy, projekt badawczy, projekt kuratorski). Na uwagę zasługuje wpisany w sylabus przedmiotu *Programowanie projektu kuratorskiego* egzamin, który pozwala zweryfikować nie tylko umiejętność organizacji pracy, ale także ocenić wykonaną pracę badawczą, będącą podstawą projektu, nadającą mu autorski i konceptualny wymiar. Bardzo wnikliwie weryfikuje się praktyki zawodowe (ocena pracodawcy, ocena akademickiego opiekuna praktyk, będąca efektem hospitacji i analizy raportu studenta z praktyki) oraz zajęcia z języka obcego (kolokwium, egzamin, egzamin certyfikacyjny) po ukończeniu lektoratu języka angielskiego. Stosowane narzędzia oceny praktyk pozwalają na weryfikację stopnia osiągnięcia przez studenta zakładanych efektów kształcenia.

Wymienione metody weryfikacji efektów kształcenia są adekwatne do proponowanego programu studiów i profilu absolwenta. Analiza wybranych prac etapowych wykazała, że ich ocenianie jest przeprowadzane poprawnie (zob. załącznik), a dominujące w sylabusach poszczególnych przedmiotów metody sprawdzania efektów kształcenia są bardzo zróżnicowane, odpowiednio jednak ustandaryzowane. Dla modułów o zakładanych podobnych efektach kształcenia, jak np. przedmioty fakultatywne, ustala się różne formy weryfikacji. Zdecydowana większość analizowanych prac różnego typu posiada nie tylko ocenę, ale stosowny komentarz w formie pisemnej recenzji, nie zawsze w przypadku egzaminów testowych wyraźnie określa się jednak liczbę punktów przekładającą się na ocenę. Często praktyką jest powtórzenie procesu weryfikacji, co zdarza się w przypadku prac pisemnych niespełniających postawionych wymogów (por. zał. 3). W dokumentacji pojawiają się prace odrzucone, z licznymi uwagami i poprawkami pozwalającymi studentowi na zorientowanie się w zakresie popełnionych błędów bądź/i braków merytorycznych, a także prace po poprawie, w których uwzględnione zostały uwagi oceniającego. Tylko nieliczne sprawdzone przez ZO PKA prace odstają od tych standardów. Zastrzeżenia zgłaszane przez studentów do sformułowanej oceny są wyjaśniane przez Dyrektora Instytutu zgodnie z zasadami podanymi w *Regulaminie studiów*. Student na podstawie tych procedur ma możliwość poprawiania uzyskanych ocen, jak też ma prawo przystąpienia do egzaminu komisyjnego. Tym samym ZO PKA stwierdza, że na ocenianym kierunku istnieją poprawnie określone, sformalizowane sposoby uzyskiwania informacji zwrotnej przez studenta i ustandaryzowane kryteria oceny, co gwarantuje obiektywizację ocen. Prace cząstkowe (kilka mniejszych prac w ciągu semestru) nie zawsze są

oceniane w skali ocen akademickich, lecz są omawiane przez wykładowcę ze studentem. Przyczynia się do tego również obowiązujący na kierunku zestaw metod sprawdzania efektów kształcenia. Oprócz sprawdzania umiejętności oraz kompetencji ogólnohumanistycznych i społecznych, weryfikacji podlegają także kompetencje w zakresie przygotowania do prowadzenia badań oraz rozwiązywania problemów badawczych. Służy temu nie tylko uczestnictwo w realizacji projektów badawczych, które są podejmowane w obrębie poszczególnych specjalizacji jako forma pracy zaliczeniowej, ale także na poziomie przygotowywania prac dyplomowych. Ich zadaniem jest końcowa weryfikacja zakładanych w programie studiów efektów kształcenia, które odnoszą się do problematyki prowadzonych na kierunku badań w subdyscyplinach – wiedza o teatrze i sztuka mediów. Sporadycznie zdarzają się nieco zawyżone oceny prac dyplomowych. Prace dyplomowe (licencjackie) skutecznie weryfikują powiązane z nimi efekty kształcenia, zarówno w zakresie podejmowanych tematów badawczych, jak też wykorzystanych metodologii. Potwierdza to również zakres pytań w trakcie egzaminu dyplomowego, który bardzo luźno powiązany jest z tematyką samej pracy, a często znacznie poza jej zakres wykracza. Dodatkowym potwierdzeniem kwalifikacji studenta w tym zakresie są oferty pracodawców stałego zatrudnienia praktykanta po ukończeniu studiów. Weryfikacja efektów kształcenia powiązanych z językiem obcym nie budzi zastrzeżeń.

Szczególne uwagi przykładane jest na Wydziale do rozwijania kompetencji badawczych studentów oraz wspieranie ich rozwoju naukowego, m.in. dzięki aktywności kół naukowych. Koło Naukowe Teatrológów działa od wielu lat, a jego działalność koordynują wyznaczeni przez Dyрекcję Instytutu opiekunowie, bardzo dobrze współpracujący ze studentami i podejmujący ich propozycje. Finansowanie realizowanych w ramach Koła przedsięwzięć (konferencji, projektów, wyjazdów naukowych, warsztatów z zaproszonymi badaczami) odbywa się ze środków dydaktycznych Instytutu oraz na podstawie składanych co roku preliminarzy. Koła naukowe mają również możliwość ubiegania się o dofinansowanie Dziekana i Prorektora ds. studenckich na podstawie złożonych wniosków.

Wystąpienia studentów na konferencjach naukowych są konsultowane z pracownikami ITiSM i wspomagane. Studenci *wiedzy o teatrze* uczestniczą także w spotkaniach organizowanych przez kuratorów *Konfrontacji* w Lublinie i cyklu warsztatów naukowych *Campus* umożliwiających studentom teatrologii z czterech ośrodków w Polsce spotkanie z wybitnymi badaczami (np. Bojana Kunst), artystami (np. Rabił Mroué), udział w festiwalu i dyskusjach pospektaklowych, a także udział w specjalnie przygotowanych wykładach badaczy polskich i zagranicznych.

2.3.

Zasady rekrutacji na studia I stopnia na kierunek *wiedza o teatrze* w roku akademickim 2018/2019 zostały określone w *Uchwale nr 66/2016/2017 Senatu UAM z dnia 29 maja 2017 r.* oraz *Uchwale nr 67/2016/2017 (w sprawie szczegółowych zasad przyjmowania na studia laureatów i finalistów olimpiad)*. Warunki i tryb rekrutacji udostępniono również na internetowej stronie uczelni. Informacje o wymaganiach stawianych kandydatom na studia na ocenianym kierunku i o kryteriach uwzględnianych w postępowaniu kwalifikacyjnym są łatwo dostępne, kompletne, systematycznie aktualizowane, wyczerpujące, rzetelne i zgodne z potrzebami kandydatów.

W procesie rekrutacji w przypadku ocenianego kierunku brane są pod uwagę wyniki egzaminu maturalnego z przedmiotów: język polski, język obcy nowożytny oraz wyniki dwóch spośród przedmiotów takich, jak wiedza o społeczeństwie (poziom podstawowy lub rozszerzony), historia, lub wynik dwóch spośród ośmiu przedmiotów do wyboru (tj. historia, wiedza

o społeczeństwie, historia sztuki, historia muzyki, wiedza o tańcu, j. łaciński i kultura antyczna, j. grecki i kultura antyczna). Wynik końcowy uzyskany przez kandydata w postępowaniu kwalifikacyjnym obliczany jest jako suma wyników z wybranych przedmiotów zdawanych na egzaminie maturalnym przemnożonych przez wagi przypisane poszczególnym przedmiotom. Końcowy wynik podawany jest w skali punktowej: 0-100.

Na kierunku *wiedza o teatrze* laureaci i finaliści eliminacji centralnych Ogólnopolskiej Olimpiady Literatury i Języka Polskiego oraz Olimpiad Artystycznych przyjmowani są na podstawie zaświadczenia o osiągniętych wynikach i przyznaje się im maksymalną liczbę punktów przewidzianą w postępowaniu kwalifikacyjnym.

Tego typu zasady rekrutacji są z pozoru skomplikowane, ale w pełni uzasadnione, nie dyskryminują nikogo w zależności od jego stopnia sprawności, płci czy narodowości, zapewniają właściwy dobór kandydatów posiadających wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia. Potwierdzeniem realizacji założeń rekrutacyjnych w praktyce jest fakt, że na I stopień studiów nie są przyjmowani wszyscy spełniający kryteria rekrutacyjne, lecz obowiązuje stosowny ranking miejsc decydujący o przyjęciu kandydata.

W Jednostce zgodnie z obowiązującymi przepisami istnieje również możliwość ubiegania się o przyjęcie na *wiedzę o teatrze* na podstawie uznania efektów uczenia się. Na Wydziale powołana została Komisja ds. Potwierdzania Efektów Uczenia się, której kompetencje określa *Uchwała nr 234/2014/2015 Senatu Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza z Poznania z 29 czerwca 2015 w sprawie organizacji potwierdzania efektów uczenia się oraz Zarządzenie nr 488/2015/2016 Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z 29 lutego 2016 r. w sprawie organizacji potwierdzania efektów uczenia się*. Do podstawowych zadań Komisji należy: rozpatrywanie wniosków kandydatów ubiegających się o potwierdzenie efektów uczenia się, powołanie ekspertów merytorycznych i ustalenie sposobów weryfikacji osiągnięcia kierunkowych efektów kształcenia, o uznanie których ubiega się kandydat, oraz wydanie potwierdzenia w sprawie efektów uczenia się. Mimo iż dotychczas nikt nie skorzystał z takiej możliwości, fakt, iż jest ona dostępna, może zainteresować zwłaszcza osoby pracujące w instytucjach kultury, a zainteresowane właśnie studiami na ocenianym kierunku.

Od momentu rekrutacji do procesu dyplomowania student realizuje określony, czytelny plan działań, który umożliwia terminowe skończenie studiów i osiągnięcie założonych dla kierunku efektów kształcenia. Sprzyja temu wieloetapowość procesu dydaktycznego i odpowiednia weryfikacja poszczególnych etapów, której zasady określone zostały w *Regulaminie studiów UAM*. Na studiach I stopnia zaliczenia odbywają się etapowo w rozliczeniu semestralnym i rocznym. Warunkiem zaliczenia każdego roku jest zdobycie przez studenta wymaganej liczby punktów ECTS (60). Poszczególne przedmioty z programu studiów zaliczane są na podstawie warunków określonych szczegółowo w opisach tych przedmiotów zawartych w sylabusach. Nie stwierdzono tu żadnych nieprawidłowości. Zarówno forma zaliczenia (sposoby weryfikacji), jak i kryteria ocen są sformułowane precyzyjnie i jasno. Ostatnim etapem weryfikacji i oceny osiągniętych efektów kształcenia na kierunku *wiedza o teatrze* jest egzamin dyplomowy. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest przygotowanie w ramach wybranego seminarium pracy dyplomowej, która jest samodzielnym opracowaniem zagadnienia naukowego, pozwalającego zaprezentować wiedzę zdobytą podczas studiów, a także umiejętności samodzielnego analizowania i wnioskowania. Jeżeli praca dyplomowa nie spełnia wszystkich tych wymagań, znajduje to odbicie w ocenie pracy i recenzji (por. zał. 3). Objętość pracy jest określona i powinna odpowiadać objętości obszerniejszego artykułu naukowego (około 22 znormalizowanych stron), co dodatkowo pozwala sprawdzić umiejętności studenta w zakresie zachowania dyscypliny myślowej i precyzji w rozwiązywaniu problemu badawczego

i potwierdzić jego przygotowanie do prowadzenia badań naukowych. Praca dyplomowa jest powiązana z efektami kształcenia, z których większość łączy się ze zdobywaniem przez studentów określonych kompetencji i umiejętności, a także poszerzonej wiedzy z zakresu subdyscypliny naukowej (teatrologii, nauk o sztuce), w obrębie której praca się sytuuje, oraz przygotowaniem do prowadzenia samodzielnych badań. Na kierunku *wiedza o teatrze* forma pracy dyplomowej oraz proces dyplomowania przebiegają w oparciu o *Zasady dyplomowania w Instytucie Teatru i Sztuki Mediów* przyjętych przez Radę Instytutu 24 stycznia 2018. Warunkiem uruchomienia procedury związanej z obroną pracy dyplomowej jest zaliczenie wszystkich przedmiotów przewidzianych w planie studiów i zaliczenie wszystkich egzaminów, a tym samym uzyskanie wymaganej liczby punktów ECTS. Student składa pracę dyplomową w wersji elektronicznej w systemie APD. Praca ta podlega ocenie przez opiekuna pracy (może nim być zarówno pracownik ze stopniem doktora, jak i samodzielny pracownik naukowy) i recenzenta. Egzamin dyplomowy przeprowadzany jest komisyjnie przez zespół złożony z opiekuna i recenzenta, któremu przewodniczy dziekan. Składa się z dwóch części: pierwsza część obejmuje dyskusję na temat przedłożonej pracy licencjackiej, drugą część stanowi egzamin licencjacki. Za właściwe należy uznać dookreślenie zakresu pytań egzaminacyjnych, z których dwa wykraczają poza temat pracy i wypływają z zakresu studiów. Tak przeprowadzony proces dyplomowania umożliwia potwierdzenie przygotowania studenta do prowadzenia badań naukowych i osiągnięcie przez niego zakładanych dla kierunku efektów kształcenia i kwalifikacji właściwych dla studiów I stopnia o profilu ogólnoakademickim.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Program kształcenia na kierunku *wiedza o teatrze* **pozwala studentowi w pełni osiągnąć zakładane efekty kształcenia**. Poddawany nieustannej **nowelizacji** w kontekście najnowszego stanu badań i **potrzeb rynku pracy** w pełni **przygotowuje studenta do kreatywnego podejmowania zadań na rzecz rozwoju kultury** regionalnej i narodowej. **Zróżnicowane formy i metody kształcenia** (tradycyjne, warsztatowe, performatywne i projektowe) – w znacznej mierze **nowatorskie**, nastawione na **kreatywność studentów** i zachęcające do podejmowania refleksji naukowej nad zjawiskami współczesnej kultury (metody twórczego rozwiązywania problemów, metody projektu – indywidualnego i grupowego, kuratorskiego), **pozwalają łączyć teorię z praktyką**, wykorzystywać wiedzę, umiejętności do doskonalenia kompetencji studentów w zakresie animacji lokalnego życia teatralnego, projektowania wydarzeń artystycznych i przygotowania do prowadzenia badań naukowych. **Mocną stroną jest nieustanne monitorowanie treści programowych, sposobów weryfikacji efektów kształcenia, metod dydaktycznych**. W organizacji procesu dydaktycznego uwzględniono także potrzeby osób z niepełnosprawnościami. Wyznaczono osoby odpowiedzialne za realizację efektów kształcenia i pomagające studentom rozwiązywać dotyczące tego obszaru problemy na różnych szczeblach. **Proces dyplomowania** został szczegółowo określony dla Uczelni oraz dla kierunku i jest **w pełni realizowany**.

Podkreślone wyżej działania realizowane w stopniu bardzo wysokim przesądzają o ocenie tego kryterium – wyróżniającej.

Dobre praktyki

- Przygotowywanie studentów studiów I stopnia do badań naukowych realizowane na różnego typu zajęciach już od pierwszego roku w szerszym niż wymagany zakresie możliwe jest dzięki szczególnemu wsparciu, jakie studenci otrzymują ze strony wykładowców. Uznane w efektach

kształcenia za kluczowe przygotowanie do prowadzenia badań na dalszym etapie kształcenia akademickiego.

- Innowacyjny program specjalności *interdyscyplinarne projekty kuratorskie* oparty na idei ścisłej korelacji między nauką a praktyką. Realizacja wieloetapowego projektu indywidualnego lub zespołowego z wykorzystaniem najnowszych technologii i sposobów komunikacji uznać należy za efektywną metodę doskonalenia praktycznych umiejętności studenta, zdobywania doświadczenia, które motywuje go do poszerzania horyzontów poznawczych, skłania do pogłębionej refleksji i poszukiwania nowych obszarów badań. Pomysł testowania teorii w praktyce i wyprowadzania badań naukowych z praktyki jako formuła zajęć specjalnościowych jest bardzo interesujący, pozwala bowiem zwiększyć podmiotowość studenta w procesie kształcenia, zintegrować efekty kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych i zobiektywizować proces weryfikacji stopnia ich realizacji w praktyce.

Kryterium 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia

3.1. Projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie i okresowy przegląd programu kształcenia

3.2. Publiczny dostęp do informacji

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

3.1.

Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu realizuje politykę doskonalenia jakości kształcenia, wykorzystując przy tym rozwiązania wypracowane w ramach Uczelnianego Systemu Zarządzania Jakością Kształcenia (dalej: USZJK) oraz rekomendacje Rady Jakości Kształcenia Uczelni (dalej: RJK). W ramach działań USZJK corocznie przeprowadzane jest ogólnouniwersyteckie badanie jakości kształcenia obejmujące studentów, doktorantów i pracowników uczelni, a na podstawie jego wyników przygotowywane są rekomendacje dotyczące poprawy jakości kształcenia (z wyszczególnieniem rozwiązań wydziałowych). Ponadto opracowywane są arkusze samooceny dla Wydziałów (w cyklu dwuletnim), organizowane spotkania i szkolenia dla członków Wydziałowych Komisji ds. Jakości Kształcenia (dalej: WKJK), a także ogólnouniwersyteckie konkursy projakościowe, w których Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej bierze udział i odnosi sukcesy (Konkurs na najlepsze projekty związane z promowaniem działań projakościowych w jednostkach UAM - Promowanie działań projakościowych na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej).

Działania systemu w zakresie projektowania, zatwierdzania, monitorowania i okresowego przeglądu programu kształcenia zostały uszczegółowione i dostosowane do specyfiki kierunków prowadzonych na Wydziale, w tym ocenianego kierunku studiów *wiedza o teatrze*. Za ich realizację odpowiada WKJK, skład której tworzy Wydziałowy Zespół ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia (dalej: WZZJK) oraz Wydziałowy Zespół ds. Oceny Jakości Kształcenia (dalej: WZOJK). WZOJK pełni funkcje wspierające i kontrolne względem WZZJK, dostarczając analiz skuteczności działania systemu zapewniania jakości kształcenia.

Programy kształcenia projektowane są zgodnie z Uchwałą Senatu UAM w sprawie wytycznych dla rad podstawowych jednostek organizacyjnych w zakresie uchwalania programów studiów, planów studiów, programów studiów podyplomowych, kursów dokształcających oraz szkoleń. Za prawidłowe wdrożenie jej postanowień odpowiada powołana na Wydziale Rada Programowa. Najważniejsze źródło danych uwzględnianych przy projektowaniu zmian programu kształcenia stanowią przygotowywane przez WZOJK i zatwierdzane przez Radę Wydziału rekomendacje, zawierające propozycje działań na rzecz podnoszenia jakości

kształcenia (w zakresie metod kształcenia i oceniania, organizacji studiów, systemów informacyjnych, kadry, infrastruktury dydaktycznej, form promocji i oceny jakości kształcenia). Podstawę do ich sformułowania stanowią opracowywane na poziomie uczelni rekomendacje RJK, wnioski wynikające z raportów podsumowujących uczelniane badania jakości kształcenia, a także konkluzje analiz dokonywanych przez zespoły zadaniowe WZOJK w zakresie m.in. procesu egzaminowania (corocznie przeprowadzana diagnostyka procesu egzaminowania), procesu dyplomowania (przegląd tematyki obronionych prac, ocena kwalifikacji opiekunów naukowych oraz adekwatności przyznawanych przez nich ocen, analiza wyników procesu dyplomowania, rzetelności opracowania recenzji). Interesariusze wewnętrzni odgrywają istotną rolę w projektowaniu programu kształcenia, co potwierdza fakt, iż nauczyciele akademicy, studenci oraz doktoranci są czynnymi członkami Rad Programowych. Uwzględnianie opinii studentów zapewnia się również poprzez kierowanie przez Dyrektora Instytutu Teatru i Sztuki Mediów propozycji modyfikacji programu do zaopiniowania przez Samorząd Studentów. Prace nad zmianami w programie studiów wspomagają interesariusze zewnętrzni, tj. absolwenci oraz przedstawiciele otoczenia naukowego, kulturalnego, społecznego i gospodarczego (instytucje kultury, przede wszystkim Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszeńskiego w Warszawie i Instytut im. Jerzego Grotowskiego we Wrocławiu), którzy przez inicjowanie i konsultowanie zmian, wpływają na realizowany proces kształcenia, czego potwierdzenie stanowią wskazane poniżej przykłady.

Za monitorowanie poprawności przebiegu procesu kształcenia, w tym organizację i warunki prowadzenia zajęć dydaktycznych, odpowiadają władze Instytutu. Działania te realizowane są przez zastosowanie zróżnicowanych czynności kontroli i samooceny prowadzonych przy współudziale interesariuszy zewnętrznych i wewnętrznych. Kompleksowość monitorowania programu kształcenia zapewnia bieżąca ocena aktualności zakładanych efektów kształcenia, trafności stosowanych form zajęć, metod kształcenia oraz metod weryfikacji i oceniania zakładanych efektów kształcenia, poprawności oszacowania nakładu pracy studentów i przyporządkowania punktów ECTS, dostępności materiałów dydaktycznych, infrastruktury wspierającej proces dydaktyczny (w tym zasobów informacyjnych), a także odsiewu studentów po poszczególnych etapach kształcenia. Do źródeł danych uwzględnianych przy monitorowaniu procesu kształcenia należą wyniki analiz przebiegu procesu dyplomowania i egzaminowania oraz ogólnouniwersyteckiego badania jakości kształcenia, sformułowanych w corocznie przygotowywanych raportach WZOJK, wyniki przeprowadzanego wśród studentów badania ankietowego dotyczącego zajęć dydaktycznych, efektów kształcenia (m.in. jasności ich sformułowania, oceny czy materiał na zajęciach pozwala osiągnąć wskazane efekty kształcenia), nauczycieli akademickich oraz biblioteki. Wyniki skierowanego do studentów badania ankietowego przedstawiane są również na forum Rady Wydziału, Rady Instytutu, a ponadto w formie raportów na stronie internetowej Wydziału, Rady Samorządu Studenckiego oraz na Facebooku. Nauczyciele akademicy najlepiej ocenieni za osiągnięcia dydaktyczne otrzymują nagrodę Złoty Maius. Udział studentów w monitorowaniu procesu kształcenia zapewniają również cyklicznie organizowane spotkania z kadrą naukową w ramach tzw. *Forum Instytutowego*. Wypracowane podczas *Forum* pomysły służą przede wszystkim poprawie realizowanego programu studiów (np. zastąpienie *Dramaturgii mediów* przedmiotem *Narracje multimedialne*, wprowadzenie *Laboratorium nowej humanistyki*), a także zmianom sposobu organizacji procesu kształcenia (np. przeorganizowanie sali w celu dostosowania kształtu i ustawienia stołów do prac wykonywanych przez studentów w czasie zajęć dydaktycznych, powołanie pełnomocnika ds. kół naukowych). Analizując sposób wykorzystania wyników monitorowania procesu kształcenia jako podstawy doskonalenia programu kształcenia, należy

wskazać, iż w wyniku dokonanego przez WZOJK przeglądu sylabusów i dokumentacji związanej z odbywaniem przez studentów praktyk, Pełnomocnik Dziekana ds. praktyk studenckich, po konsultacjach z opiekunami specjalności i we współpracy z WZZJK, opracował nowe *Zasady odbywania praktyk*, które przewidują m.in. ankietę dla zakładowego opiekuna praktyk, oceniającą specjalnościowe efekty kształcenia oraz przygotowanie studenta do pracy zawodowej pod kątem spełniania potrzeb i oczekiwań pracodawców.

Okresowy przegląd programu kształcenia obejmuje ocenę coroczną (wypracowanie ewentualnych propozycji modyfikacji) oraz ocenę przeprowadzaną po zakończeniu cyklu kształcenia, w którym obowiązywał zmodernizowany program studiów. Uwzględniana jest wówczas analiza zgodności programu z misją i strategią rozwoju Uniwersytetu, Wydziału i Instytutu, aktualnym stanem badań w dyscyplinach, do których został przypisany kierunek, potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego, zasobami kadrowymi, infrastrukturą dydaktyczną, a także wymaganiami określonymi w przepisach prawa. Bierze się także pod uwagę wieloletnie, skumulowane rezultaty monitorowania programu kształcenia, obejmujące wyniki oceny nauczycieli akademickich i zajęć dydaktycznych, raporty z ankietyzacji w ogólnouniwersyteckim badaniu jakości kształcenia, wnioski z opinii wyrażonych na spotkaniach ze studentami, konkluzje z konsultacji prowadzonych z interesariuszami zewnętrznymi, coroczne oceny osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów kształcenia, wyniki badania nakładu pracy studentów, raporty z realizacji rekomendacji (RJK oraz WZOJK), wyniki analiz monitoringu karier zawodowych absolwentów, uwzględniające również dane zawarte w Ogólnopolskim systemie monitorowania Ekonomicznych Losów Absolwentów szkół wyższych. Wymienione źródła danych uzupełniają opinie absolwentów gromadzone przez Władze Wydziału dzięki wywiadam grupowym prowadzonym podczas cyklicznych spotkań z absolwentami (towarzyszących m.in. Dniom Jakości), a także dzięki doraźnie pozyskiwanym informacjom przekazywanym przez nauczycieli akademickich, utrzymujących kontakt z absolwentami kierunku. Oceniając zakres i źródła danych wykorzystywanych w okresowym przeglądzie programów kształcenia oraz możliwość zaplanowania działań projakościowych na podstawie miarodajnych wyników, należy docenić opracowanie metod zwiększenia liczby respondentów badania jakości kształcenia przez „grywalizację”. Jej formuła pozwala w czasie zbliżonym do rzeczywistego obserwować liczbę wypełnionych ankiet, a studenci wypełniając ankietę, współzawodniczą o nagrody finansowe dla swoich wydziałów.

Wyniki monitorowania, okresowego przeglądu programu kształcenia, oceny osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów kształcenia, a także zewnętrznych ocen jakości kształcenia wykorzystywane są jako podstawa doskonalenia programu kształcenia, co potwierdzają wdrożone zmiany programu kształcenia, modyfikacje planów studiów, a także poprawa organizacji procesu kształcenia. O skuteczności działań podejmowanych z uwzględnieniem opinii interesariuszy wewnętrznych świadczy rozszerzenie zajęć z *Etiud teatralnych* (harmonijny rozkład po 30 godzin w kolejnych semestrach), co stanowi odpowiedź na sygnalizowane przez studentów uwagi wskazujące na potrzebę silniejszej integracji roku od początku studiów oraz sugestie nauczycieli akademickich dotyczące bardziej symetrycznego rozkładu zajęć. Wskutek wskazań studentów przeniesiono przedmiot *Klasyczne widowiska azjatyckie* z pierwszego na trzeci rok, bowiem uznano, że problematyka omawiana podczas zajęć wydaje się zbyt trudna dla studentów pierwszego roku, nieznających jeszcze historycznych konwencji teatru europejskiego i nieposiadających wystarczającego zasobu wiedzy na temat widowisk. Na podobnej zasadzie przeniesiono przedmiot *Techniki aktorskie* z drugiego na trzeci rok. Kolejnym przykładem monitorowania programów kształcenia dokonywanym przy współudziale studentów może być zgłoszony przez studentów studiów licencjackich projekt

modyfikacji studiów drugiego stopnia tak, by uwzględniały one w większym stopniu problematykę teatrologiczną. W Instytucie wyłoniona została Rada Programowa (przedstawiciele studentów, doktorantów oraz pracowników poszczególnych Zakładów Instytutu), która rozpoczyna prace nad przyszłym zakładanym uruchomieniem studiów drugiego stopnia. Ustalone dotąd przez Radę plany prac programowych obejmują wprowadzenie dwóch ścieżek specjalnościowych: teatrologicznej i medialnej, które za sprawą struktury modułowej uwzględniałyby przedmioty wspólne i oddzielne dla obu specjalności. Zakończenie prac i przedstawienie wypracowywanych rozwiązań do konsultacji i zatwierdzenia Radzie Wydziału, WKJK oraz Radzie Samorządu Studentów, po konsultacjach z interesariuszami zewnętrznymi, planuje się przed końcem obecnego roku akademickiego. Z inicjatywy nauczycieli akademickich dodano ponadto 30 godzin ćwiczeń do wykładu z *Historii teatru polskiego*. W następstwie konsultacji ze studentami uznano bowiem za konieczne zwiększenie godzin tego przedmiotu i dopasowanie struktury zajęć do *Historii dramatu i teatru powszechnego* (zajęcia te składają się z wykładu i ćwiczeń). Ćwiczenia pozwalają na podjęcie przez studentów lektury i aktywności badawczej, wprowadzenie wspólnego omawiania tekstów oraz uszczegółowienie problematyki wykładów. Nauczyciele akademicy zaproponowali ponadto wprowadzenie nowego przedmiotu *Polski teatr i dramat dwudziestolecia międzywojennego* na trzecim roku. Po przeglądzie programu okazało się bowiem, że mimo prowadzenia 120 godzin *Historii teatru polskiego* oraz 60 godzin *Historii dramatu i teatru I połowy XX wieku* brakuje czasu na omówienie najważniejszych dokonań teatru międzywojnia, co zauważyli zarówno pracownicy po porównaniu szczegółowych programów zajęć, jak i studenci (proszeni na trzecim roku o odniesienie się np. do twórczości Leona Schillera). Po dokonaniu przeglądu programowego w roku 2017/2018 zdecydowano także o konieczności przeprowadzenia modyfikacji w obrębie specjalności *Teatr społeczności lokalnych*, która gromadziła coraz mniejszą liczbę studentów. Ponieważ w roku bieżącym (2018/2019) na drugim roku kontynuuje tę specjalność zaledwie 3 studentów, podjęto decyzję o stopniowym jej wygaszaniu oraz – po konsultacjach ze studentami, interesariuszami zewnętrznymi i po dokonaniu przeglądu kadrowego – opracowaniu programu nowej specjalności, która byłaby zgodna z oczekiwaniami studentów oraz wymogami rynku pracy.

Efektywnemu zarządzaniu jakością kształcenia na ocenianym kierunku służą szkolenia prowadzone przez członków WZOJK, podejmujące kwestie sposobów osiągania i oceniania zakładanych efektów uczenia się oraz metod kształcenia rozwijających kreatywność (listopad i grudzień 2017), sposobu opracowania sylabusów pod kątem realizacji koncepcji studiów (listopad 2017), a także stałe konsultacje w zakresie znajomości metod kształcenia i sylabusów dla członków instytutowych rad programowych prowadzone przez przedstawicieli WZOJK. Wzmacnianiu kreatywności i aktywności studentów sprzyjały zorganizowane przez Wydział warsztaty służące kształtowaniu świadomości studentów i rozwijaniu ich umiejętności dbania o siebie (jedno z pięciu spotkań poświęcone było umiejętnościom skutecznego uczenia się). Wsparciem w zakresie podnoszenia kompetencji objęci są również pracownicy administracyjni Wydziału. Warto przy tym zaznaczyć, iż (co potwierdziły również rozmowy z nauczycielami akademickimi i studentami) ta grupa interesariuszy wewnętrznych stanowi istotne wsparcie merytoryczne w zarządzaniu procesem dydaktycznym. Ich zaangażowanie w poprawę warunków pracy i kształcenia przejawia się również w zgłaszaniu i realizacji inicjatyw, np. „Owocne” studiowanie na *Fredry 10* (promocja zdrowia i higienicznego trybu życia, integracja studentów i pracowników wydziału, regularna dostawa owoców dla studentów i pracowników WFPiK). W ramach doskonalenia kompetencji pracowników dziekanatu, wraz z pracownikami innych dziekanatów UAM oraz gości z innych uczelni, na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej

zorganizowano Forum Dziekanatów UAM pn. *Dziekanat – urząd czy biuro obsługi klienta?* Do wartych wyróżnienia działań w zakresie poprawy pozaprogramowych warunków studiowania należy stworzenie pokoju dla rodzica z dzieckiem. Należy ponadto wspomnieć o zrealizowanym, w ramach konkursu projakościowego przez Prorektor ds. kształcenia UAM, projekcie *Promowanie działań projakościowych na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej*, w ramach którego utworzono profil na Facebooku informujący o działaniach projakościowych Wydziału, w tym: przeprowadzono akcję promującą zajęcia fakultatywne na Wydziale, zorganizowano kampanię informacyjną dotyczącą sylabusów, udostępniono tablicę MEMO służącą promowaniu działań projakościowych, zorganizowano wydziałowy konkurs *Dydaktyka najwyższej jakości*, motywujący pracowników i studentów do działań projakościowych. Studenci wchodzący w skład Rady Samorządu Studentów Wydziału zostali także laureatami konkursu projakościowego Prorektora UAM ds. kształcenia na studenckie inicjatywy podnoszące jakość kształcenia, w ramach którego zgłoszono projekt zatytułowany *Student – odbiorca i kreator kształcenia*, który zostanie zrealizowany w roku akademickim 2018/2019. Należy również zaznaczyć, iż przygotowany przez Zespół Dydaktyczny Rady Samorządu Studentów projekt „Aplikacja WFPiK” zwyciężył w organizowanym przez Prorektor ds. kształcenia konkursie na Wydziałowy Budżet Dydaktyczny. W kontekście omawianych działań zapewniających wysoką jakość kształcenia oraz inicjatyw służących jej dalszemu doskonaleniu, wartym odnotowania jest fakt zdobycia „Diamentowego Grantu” na realizację projektu z zakresu polskiej krytyki teatralnej oraz nagrody Studenckiego Lauru (premiowanie najlepszych i najbardziej kreatywnych pomysłów realizowanych przez środowisko studenckie) przyznawanego przez JM Rektora UAM.

3.2.

Działania podejmowane w ramach zapewnienia publicznego dostępu do informacji obejmują monitorowanie dostępności i aktualności danych zamieszczanych na stronie internetowej Wydziału, a także badanie kompleksowości i użyteczności publikowanych informacji dla poszczególnych grup jej odbiorców. Na stronach internetowych Wydziału, Instytutu oraz portalach społecznościowych, w tym m.in. na Facebooku, udostępniane są wszystkie niezbędne w toku realizacji procesu kształcenia informacje dotyczące: warunków rekrutacji, procedury dyplomowania, zasad współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, harmonogramów zajęć dydaktycznych, zasad organizacji i odbywania praktyk zawodowych, programów kształcenia, sylabusów, warunków i trybu zaliczeń/egzaminów, zasad potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów, organizowanych konferencji i innych inicjatyw, w tym kulturalnych i popularno-naukowych. Na wydziałowej stronie internetowej publikowane są ponadto materiały z przeprowadzanych dla studentów i pracowników Wydziału szkoleń, np. cykl pięciu warsztatów psychologicznych dla studentów, kurs polskiego języka migowego dla studentów, dwuczęściowe szkolenie *Wsparcie studentów doświadczających kryzysów zdrowia psychicznego* dla pracowników dydaktycznych, dwa szkolenia *Student XXI wieku* – osobne dla nauczycieli akademickich i pracowników administracji, dwuczęściowe szkolenia metodyczne: *Sylabus a metody nauczania i ocenianie* oraz *Zasady tworzenia sylabusów*. Ponadto w ramach ogólnodostępnych platform informacyjnych WZZJK publikuje planowane działania i raporty z ich realizacji, natomiast WZOJK publikuje coroczne rezultaty oceny jakości kształcenia stanowiące dla studentów i nauczycieli akademickich informację zwrotną na temat dokonanych udoskonaleń i zmian. Dzięki dobrej współpracy z Radą Samorządu Studentów na stronie internetowej dostępne są informacje propagujące wśród studentów i pracowników udział w kolejnych edycjach ankietyzacji (przeprowadzono szeroką kampanię informacyjną z wykorzystaniem strony internetowej i mediów społecznościowych, zorganizowano spotkanie

studentów z prodziekan ds. studenckich oraz przeznaczono gadżety *Fredry 10* na akcję promującą udział w ankietyzacji), co przyczyniło się do wzrostu liczby osób biorących udział w badaniu.

Poza publicznie dostępnymi portalami Wydział korzysta również z kanałów komunikacji intranetowej, w tym systemu USOS (gdzie dostępne są protokoły zaliczeń i egzaminów) oraz systemu APD dla dyplomantów (umożliwiającego złożenie pracy, wgląd do opracowanych recenzji). Forma prezentacji danych na stronie internetowej Wydziału została dostosowana do potrzeb poszczególnych grup interesariuszy z uwzględnieniem przewidywanego sposobu ich wykorzystania (w tym dla obcokrajowców). Dostęp do informacji zawartych na stronie internetowej uzupełnia wydziałowy system informacji wizualnej (system rozlokowanych w budynku Wydziału wyświetlaczy i monitorów) oraz tradycyjne formy upowszechniania informacji, takie jak: tablice informacyjne, gabloty wydziałowe i instytutowe, ulotki promocyjne, spotkania informacyjne (z kandydatami, studentami, absolwentami).

W ramach projektu *Promowanie działań projakościowych na WFPiK* przeprowadzono akcję „Złap sylabus!”, której celem było zarówno zgromadzenie pełnej wersji sylabusów w jednym miejscu na stronie internetowej (oprócz kart przedmiotów znajdujących się w USOS), jak i przeprowadzenie kampanii informacyjnej, tłumaczącej czym jest sylabus i jak należy go czytać (przygotowano również poster z informacjami, co oznaczają wszystkie jego elementy i symbole, stworzono filmik instruktażowy, jak dotrzeć do sylabusów w systemie USOS). Równie skuteczne działania podjęto w wyniku zdiagnozowanej przez WZZJK niedostatecznej dostępności informacji na temat oferty zajęć do wyboru. Na początku kolejnych semestrów zorganizowano akcję „Złap fakultet!”, mającą na celu zebranie w jednym miejscu informacji o wszystkich fakultetach realizowanych w poszczególnych semestrach (obecnie akcja zrealizowana została po raz trzeci). Odpowiedzi studentów dotyczące oferty zajęć do wyboru potwierdzają skuteczność zastosowanych metod. Promowaniu działań projakościowych służył II Wydziałowy Dzień Jakości Kształcenia, a efekty realizowanych projektów zostały również zaprezentowane społeczności uczelni podczas II Dnia Jakości Kształcenia UAM, organizowanego pod hasłem „Uniwersytet dobrych praktyk. Przez współpracę i projekty do lepszego kształcenia.” Podczas spotkania zaprezentowano także postery przybliżające projekty dydaktyczne realizowane na Wydziale przy pomocy zewnętrznych źródeł finansowania: *Myśl globalnie, działaj lokalnie. Nowe technologie i aktywność w regionie*, a także współautorski projekt Wydziału Filologii Polskiej i Klasycznej oraz Wydziału Studiów Edukacyjnych *Dziekanat – urząd czy biuro obsługi klienta? Marketing relacyjny w praktyce*. Elementem polityki informacyjnej Wydziału jest organizowana corocznie dla studentów pierwszego roku akcja „10 pierwszych dni”, której towarzyszą wykłady, gry, spacer i inne wydarzenia pozwalające na zapoznanie nowych studentów ze specyfiką pracy i kształcenia na Uniwersytecie.

Treści dostępne na stronie internetowej oraz w ramach systemu internetowego USOS są okresowo monitorowane przez władze dziekańskie, WZOJK, a ponadto oceniane przez studentów Wydziału. Propozycje zmian przekazywane są do akceptacji władzom dziekańskim, które następnie kierują je do administratora wydziałowej strony internetowej w celu zamieszczenia nowej informacji lub aktualizacji treści.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, prowadzący oceniany kierunek studiów *wiedza o teatrze*, **określił, wdrożył i modelowo realizuje systemowe działania służące projektowaniu i zatwierdzaniu programów**

kształcenia. W ramach przyjętych procedur prowadzi również **systematyczne monitorowanie i okresowy przegląd programów kształcenia** z uwzględnieniem uwag zgłaszanych przez poszczególnych interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych kierunku. **Wielowymiarowy charakter systemu zapewnienia jakości kształcenia, obejmujący kompleksowość i efektywność działania,** m.in. ocenę efektów kształcenia, ewaluację dokonywanych korekt procesu kształcenia, ocenę technicznych i organizacyjnych warunków kształcenia, analizę sylabusów, a także pogłębioną analizę wyników ankiet ewaluacyjnych. Oceniany system został **wdrożony z uwzględnieniem przyjętej polityki jakości, umożliwiając systematyczną ocenę i optymalizowanie metod realizacji procesu kształcenia** przy wykorzystaniu potencjału kadry akademickiej, informacji z monitorowania losów zawodowych absolwentów, a także dostępnej infrastruktury. Prowadzone w ramach działania systemu **analizy posłużyły wdrożeniu wielu, wyżej wymienionych projakościowych zmian,** w tym wprowadzeniu nowych zajęć dydaktycznych, których treści i sposób realizacji wyposażają studentów w niezbędne i atrakcyjne na rynku pracy umiejętności. Ponadto, należy zwrócić uwagę na fakt, iż prowadzone od wielu lat, **systematyczne i cykliczne działania służące pozyskaniu informacji od zaangażowanych w działania na rzecz doskonalenia kształcenia na kierunku wiedza o teatrze partnerów** traktowane są jako stały, nieodzowny element **budowania kultury jakości kształcenia.** Do mocnych stron systemu zapewniania jakości kształcenia należy, co potwierdziły przeprowadzone w toku wizytacji spotkania, **dbałość Władz Wydziału o budowanie więzi ze studentami,** pozwalającej na zachowanie bieżącej wymiany informacji, intensywne działania mające na celu popularyzację kierunku, a także nieustanne poszukiwanie rozwiązań pozwalających na zachowanie wysokiego poziomu jakości kształcenia. **Na wyróżnienie zasługuje włączanie w działania projakościowe wszystkich grup interesariuszy,** mających swój udział w procesie kształcenia i wpływ na jego przebieg: pracowników naukowo-dydaktycznych, doktorantów, studentów, słuchaczy studiów podyplomowych, absolwentów, pracodawców oraz pracowników administracyjnych i technicznych (np. Konkurs na Wydziałowy Budżet Dydaktyczny). **Społeczność Instytutu prowadzącego oceniany kierunek studiów angażuje się w działania na rzecz doskonalenia jakości kształcenia:** przedstawiciele zasiadają w uczelnianej RJK, pracownicy biorą udział w Dniach Jakości Kształcenia organizowanych przez Uczelnię i Wydział. System zapewniania jakości kształcenia, funkcjonujący w ramach ocenianego kierunku studiów wyposażony jest również w **skuteczne narzędzia oceny i kontroli procesu dydaktycznego,** czego efektem jest **stałe rosnąca jakość kształcenia,** którą potwierdzają liczne stypendia naukowe zdobywane przez studentów.

Podkreślone powyżej działania uzasadniają przyznanie w kryterium 3 oceny **wyróżniającej.**

Dobre praktyki

- Zastosowanie metod zwiększenia liczby respondentów badania jakości kształcenia poprzez „grywalizację”, której formuła pozwala w czasie zbliżonym do rzeczywistego obserwować liczbę wypełnionych ankiet, a studenci wypełniając ankietę, współzawodniczą o nagrody finansowe dla swoich wydziałów.
- Projakościowe działania służące doskonaleniu kompetencji kadry administracyjnej Uczelni realizującej zadania związane z dydaktyką i sprawami studenckimi (liczne szkolenia, warsztaty, angażowanie w wydziałowe i uczelniane konkursy projakościowe).
- Inicjatywy projakościowe podejmowane podczas uczelnianych i wydziałowych Dni Jakości Kształcenia, w tym m.in. warsztaty dla dydaktyków i studentów w zakresie rozwijania ich kompetencji miękkich, przedstawianie studentom materiałów zwiększających ich

świadomość odnośnie obowiązujących w obszarze szkolnictwa wyższego przepisów prawa. Dla studentów, nauczycieli akademickich i pracowników administracyjnych dostępna jest ponadto szeroka oferta szkoleń służących podnoszeniu ich kompetencji ogólnych, m.in. warsztaty psychologiczne, kurs polskiego języka migowego.

- Opracowywanie przez WZOJK i zatwierdzanie przez Radę Wydziału rekomendacji zawierających propozycje działań na rzecz doskonalenia jakości kształcenia. Corocznie WZZJK, odpowiedzialny za realizację tych zaleceń, przedstawia Radzie Wydziału sprawozdanie z wdrożonych zmian, stanowiące dla studentów i nauczycieli akademickich informację zwrotną na temat dokonanych udoskonaleń i zmian. Transparentność działań w tym zakresie zapewnia publikowanie rekomendacji oraz sprawozdania z wykonania rekomendacji na stronie internetowej Wydziału.
- Organizowanie przez Prorektor ds. kształcenia UAM konkursu projakościowego, którego celem jest promowanie działań poprawiających jakość kształcenia oraz konkursu na Wydziałowy Budżet Dydaktyczny. Wspomniane działania służą zarówno integracji społeczności akademickiej, wzmacnianiu świadomości w zakresie wpływu na jakość kształcenia i organizację procesu dydaktycznego, jak i poprawie warunków pracy i studiowania (projekt „Aplikacja WFPiK”, tablica MEMO, „Owocne” studiowanie na Fredry 10).

Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia

4.1. Liczba, dorobek naukowy/artystyczny oraz kompetencje dydaktyczne kadry

4.2. Obsada zajęć dydaktycznych

4.3. Rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

4.1.

Kadra naukowo-dydaktyczna prowadząca zajęcia na kierunku *wiedza o teatrze* liczy 12 osób, w tym 2 profesorów tytularnych, 6 doktorów habilitowanych na stanowiskach profesorów nadzwyczajnych oraz 4 doktorów. Kadre naukowo wspiera również profesor emerita, wieloletnia szefowa i założycielka poznańskiej teatrologii, a naukowo i dydaktycznie doktoranci afiliowani przy Instytucie Teatru i Sztuki Mediów. Na podstawie przedstawionej dokumentacji można stwierdzić, że pracownicy ITiSM reprezentują obszar i dziedzinę nauk humanistycznych, dyscyplinę literaturoznawstwo – ze specjalizacją teatrologiczną, a dorobek naukowy wszystkich osób prowadzących oceniany kierunek jest związany z dyscypliną nauki o sztuce, w tym o teatrze, co wpływa korzystnie na realizację zajęć przewidzianych w programie studiów i osiąganie przez studentów efektów kształcenia. W programie studiów wykraczające poza dyscyplinę zajęcia, np. muzyczne, powierzane są osobom spoza uczelni – specjalistom z branży, a literaturoznawcze – legitymującym się odpowiednim dorobkiem naukowym pracownikom Instytutu Filologii Polskiej funkcjonującego w obrębie tego samego Wydziału co ITiSM. Sam Instytut i jego pracownicy mają polonistyczny rodowód – wywodzą się z IFP, co wyjaśnia literaturoznawcze stopnie naukowe kadry prowadzącej zajęcia na kierunku *wiedza o teatrze*.

Dorobek naukowy pracowników ITiSM zasługuje na uznanie, jest on bowiem bogaty i różnorodny, mający przełożenie na proces dydaktyczny. Składają się na niego liczne publikacje monograficzne (autorskie i zbiorowe), artykuły w czasopismach naukowych polskich i zagranicznych, jak też realizowane granty badawcze, wszystkie powiązane z tematyką teatralną i medialną, co wpływa na aktualizację treści programowych i sprzyja realizacji efektów kształcenia na ocenianym kierunku. W latach 2013-2018 pracownicy jednostki opublikowali

7 monografii autorskich (2 kolejne w druku), kilkadziesiąt rozdziałów w monografiach zbiorowych i artykułów, w tym w czasopismach dotyczących tematyki teatrologicznej, jak „Teatr”, „Didaskalia”, „Notatnik Teatralny”, „Pamiętnik Teatralny”. Są również autorami haseł słownikowych i encyklopedycznych powiązanych z problematyką teatrologiczną. Ponadto pracownicy jednostki redagowali bądź współredagowali kilkanaście monografii zbiorowych. Wiele prac wykorzystywanych jest w procesie dydaktycznym, na co wskazują m.in. sylabusy i wskazana w nich literatura przedmiotu. Tego typu praktyka sprzyja ściśłemu powiązaniu procesu dydaktycznego i zakładanych efektów kształcenia z prowadzonymi w jednostce badaniami naukowymi. Pracownicy opublikowali też kilkanaście artykułów w czasopismach naukowych oraz w monografiach i tomach pokonferencyjnych wydawanych za granicą (Niemcy, Francja, Wielka Brytania). Wielu pracowników odbyło również staże lub badania zagraniczne, jak też wygłaszało gościnne wykłady w zagranicznych ośrodkach akademickich, m.in. w Berlinie, Bolonii, Bostonie, Cambridge, Essen, Heidelbergu, Zurichu, Tokio. We wskazanym okresie w jednostce realizowano 6 grantów naukowo-badawczych, pozyskanych przez pracowników jednostki w ramach konkursów NCN i NPRH, zaś 5 pracowników było wykonawcami grantów pozyskanych przez jednostkę lub inne ośrodki akademickie w kraju z innych źródeł. Ponadto 2 pracowników ITiSM otrzymało krajowe i zagraniczne stypendia naukowe – 1 osoba stypendium Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej; ta sama osoba i jeszcze jedna stypendia na staże naukowe – w Institute of Cultural Studies, ZHdK, Zurich (program: Artist in Labs) i w Folkwang Universität der Künste (program: UNIKAT). Wielu z poznańskich teatrologów może poszczycić się członkostwem w uznanych gremiach naukowych i stowarzyszeniach branżowych polskich oraz zagranicznych (np. Komitet Nauk o Sztuce PAN, Polskie Towarzystwo Badań Teatralnych, Poznańskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk, Leonardo The International Society for the Arts, Sciences and Technology i GUNI Global Network University for Innovation) oraz przynależnością do zespołów recenzyjnych i eksperckich (np. Narodowego Centrum Nauki, Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej, Komisji Europejskiej HERA *Humanities in the European Research Area*). Pracownicy często są zapraszani w roli ekspertów przy okazji ważnych wydarzeń naukowych i artystycznych o zasięgu krajowym oraz międzynarodowym. Za swoją działalność naukowo-badawczą i dydaktyczną, jak też artystyczną, gdyż w jednostce pracują osoby zajmujące się m.in. tańcem i kuratorstwem wystaw, pracownicy byli niejednokrotnie nagradzani. Jedną z pracownic była nominowana do „Paszportu Polityki” 2013 w kategorii „Teatr”. Wielu teatrologów otrzymało nagrody za działalność artystyczną lub za działalność na rzecz kultury, jak też rektorskie nagrody za osiągnięcia dydaktyczne, a jedna z osób dwukrotnie otrzymała „Złoty Maius” – nagrodę przyznawaną przez samorząd studentów najlepszym nauczycielom wydziału. Dorobek naukowy kadry związany z obszarem nauk humanistycznych jest ściśle zintegrowany z programem studiów i efektami kształcenia przypisanymi do kierunku *wiedza o teatrze*. Dorobek ten obejmuje zagadnienia stanowiące treści kształcenia wszystkich przedmiotów objętych programem studiów i oferowanych w jego obrębie specjalności (m.in. tematy z zakresu teorii i historii teatru oraz dramatu, form sztuki w technokulturze, teatru i teatralności w kulturze ponowoczesnej, performansu i performatyki, librettologii, krytyki teatralnej). Liczba osiągnięć, kwalifikacje i dorobek naukowy kadry ocenianego kierunku zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów wszystkich efektów kształcenia przypisanych przedmiotom objętym programem studiów. Aktywność naukowa i organizacyjna pracowników prowadzących kierunek *wiedza o teatrze* jest różnorodna. Poza działalnością publikacyjną i grantową, teatrologi organizują liczne konferencje naukowe – ogólnopolskie i międzynarodowe, wchodzi w skład redakcji i rad naukowych pism humanistycznych, w tym teatrologicznych, zajmują się też popularyzacją nauki

i sztuki. Prowadzą warsztaty aktorskie, wykłady dla szkół, otwarte wykłady dotyczące dziejów poznańskich teatrów w Poznańskim Towarzystwie Przyjaciół Nauk i Bibliotece Raczyńskich, biorą udział w audycjach radiowych oraz filmach dokumentalnych. Pracownicy ITiSM współtworzą także Komisję Historyczną Teatru Polskiego, w której ramach wygłosili serię wykładów otwartych w Teatrze Polskim w Poznaniu. Współpracują też z licznymi festiwalami, w tym z festiwalem teatrów szkolnych „Marcinek”, w ramach którego prowadzą m.in. teatralne lekcje czy festiwalem Malta, pracują jako jurorzy festiwali i członkowie komisji artystycznych. Do ostatnich przedsięwzięć pracowników ITiSM należy objęcie patronatem lubuskiego festiwalu teatralnego „Pokot”. We wszystkie przedsięwzięcia angażowani są doktoranci i studenci, co sprzyja rozbudzaniu pasji poznawczych i integruje z najbliższym otoczeniem społecznym oraz kulturalnym Poznania, szerzej – Wielkopolski.

Równie wysoko jak działalność naukową, organizacyjną i popularyzatorską należy ocenić dydaktyczne kompetencje nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia na kierunku *wiedza o teatrze*. Wszyscy pracownicy, niezależnie od stażu pracy, posiadają znaczne kompetencje merytoryczne poświadczone bogatym dorobkiem naukowym, nierzadko o randze międzynarodowej. Wysoka jakość naukowa znajduje odbicie w realizowanej dydaktyce, o czym świadczą nie tylko przeprowadzone przez ZO PKA hospitacje, ale też bardzo pozytywne wypowiedzi studentów na ten temat w czasie spotkania z ZO. Pracownicy, dzięki doskonałej bazie lokalowej i dostępności wysokiej klasy sprzętu audiowizualnego i multimedialnego, mogą studiującym zapewnić – i to robią – bardzo nowoczesne metody nauczania. Jednocześnie rozbudzają w studentach pasję badawczą, zarówno poprzez prezentację własnych wyników badań w trakcie zajęć, jak też poprzez organizację wspólnych przedsięwzięć o charakterze naukowym, np. konferencji i różnego typu spotkań.

4.2.

Analiza przydziału zajęć dydaktycznych na ocenianym kierunku oraz sylabusów do poszczególnych przedmiotów, jak też rozmowy z kadrami prowadzącą zajęcia na kierunku *wiedza o teatrze* dowodzą, że obsada i sposób przydzielania zajęć nie budzą żadnych zastrzeżeń. Kompetencje nauczycieli akademickich, wykształcenie i dorobek naukowy całkowicie odpowiadają treściom programowym. W związku z dbałością o wysoki poziom dydaktyki przedmioty specjalnościowe są powierzane praktykom spoza uczelni bądź naukowcom z uczelni współpracujących (np. specjalistom z poznańskiej Akademii Muzycznej) i tym członkom kadry, którzy mają zawodowe doświadczenie zdobyte poza uniwersytetem. Procedura obowiązująca przy przydzielaniu zajęć dydaktycznych również nie budzi żadnych zastrzeżeń, gdyż priorytetowe jest przydzielanie zajęć zgodnie z merytorycznymi kompetencjami nauczycieli akademickich. W wypadku seminariów dyplomowych i wykładów obowiązuje (z nielicznymi wyjątkami uzasadnionymi merytorycznie) zasada przydzielania ich samodzielnym pracownikom naukowym, co również pozytywnie wpływa na jakość kształcenia w jednostce.

4.3.

W oparciu o dokonaną przez ZO PKA analizę dokumentów, jak też na podstawie informacji uzyskanych od osób pełniących funkcje kierownicze w jednostce i na wydziale oraz w trakcie spotkania z kadrami prowadzącą oceniany kierunek, można stwierdzić, że władze realizują konsekwentną i skuteczną politykę kadrową. Zatrudniają na wolne stanowiska – na podstawie konkursów – bardzo dobrych kandydatów, chociaż nie dzieje się to zbyt często (ostatnie zatrudnienie odbyło się 2014 r.). Jednostce obiecano kolejne dwa etaty w 2019 r., co jest niezbędne z punktu widzenia jej rozwoju.

Wydział stwarza pracownikom jednostki bardzo dobre warunki do rozwoju i poszerzania kompetencji merytorycznych oraz dydaktycznych. Władze wspierają pracowników finansowo, m.in. pokrywając koszty wyjazdów konferencyjnych – polskich i zagranicznych, publikacji wydawanych w jednostce i poza nią, zapewniają też dostęp do najlepszego sprzętu komputerowego i audiowizualnego, gwarantują również finansowanie studiów podyplomowych i szkoleń podnoszących kompetencje zawodowe, w tym dydaktyczne. Jednostka na wszystkich szczeblach zapewnia też wsparcie organizacyjne i merytoryczne, np. w staraniach o granty naukowe – na wydziale działa specjalny zespół ds. grantów. Władze organizują również szkolenia dotyczące pozyskiwania i realizacji grantów w ramach tzw. „Dni Grantowych”. Dzięki regularnym zakupom bibliotecznym pracownicy mają dostęp do najnowszej literatury niezbędnej do pracy naukowej i dydaktycznej. Wielokierunkowe wsparcie kadry powoduje, że obserwowany jest stały jej rozwój, co potwierdzają awanse pracowników: w latach 2013-2018 dwóch pracowników uzyskało tytuł profesora, dwóch – stopień doktora habilitowanego, a jeden – stopień doktora. Planowane są kolejne awanse.

Doskonaleniu kompetencji dydaktycznych służy proponowana na wydziale bogata oferta szkoleń, m.in. w zakresie e-learningu, jakości kształcenia, pracy z osobami z niepełnosprawnościami i z różnymi dysfunkcjami, warsztaty języka migowego. Wydział organizuje także cykliczne konkursy „Dydaktyka najwyższej jakości”, zaś uczelniana Rada ds. Jakości Kształcenia tzw. „Warsztaty dydaktyczne UAM”. Wydział pozyskuje też skutecznie fundusze zewnętrzne, w tym europejskie, i znaczną ich część przeznacza na rozbudowę bazy dydaktycznej wykorzystywanej przez prowadzących zajęcia na ocenianym kierunku.

Na Wydziale funkcjonuje również czytelny system motywacyjny pracowników, co przekłada się na jakość ich pracy. Co roku pracownicy składają sprawozdania ze swej pracy naukowej, organizacyjnej i dydaktycznej, za które przydzielane są punkty, a na tej podstawie tworzy się wydziałowy ranking we wskazanych trzech kategoriach. Najlepszym zapewnia się nagrody rektorskie – I, II i III stopnia, roczne stypendia bądź dodatki motywacyjne. Ponadto za najwyższe oceny za dydaktykę uzyskane przez pracowników w ankietach studenckich przyznawana jest nagroda „Praeceptor Laureatus”. Rada Samorządu Studentów WFPiK ogłasza również plebiscyt na najlepszego dydaktyka na wydziale, który otrzymuje nagrodę „Złoty Maius” – zdobyli ją m.in. pracownicy ITiSM. System motywacyjny i system związany z awansami pracowników są dla samych zainteresowanych czytelne, przejrzyste i zachęcają do wydajniejszej pracy, o czym poinformowano ZO PKA na spotkaniu z kadrami. Jednocześnie też wyrażono zadowolenie z warunków pracy, poza wspomnianymi brakami zatrudnieniowymi, które mają ulec poprawie, oraz obawami dotyczącymi możliwości pogorszenia warunków pracy w związku z restrukturyzacją, co może skutkować niekorzystnym z perspektywy prowadzonych działań naukowych, organizacyjnych i dydaktycznych przeniesieniem instytutu w inne miejsce.

Rozwojowi dydaktycznemu kadry służą przeprowadzane regularnie okresowe oceny pracownicze. Dokonywane są one na podstawie wspomnianych sprawozdań, jak też ankiet ewaluacyjnych wypełnianych przez studentów po zakończeniu cyklu zajęć oraz hospitacji. Za przeprowadzenie i dokumentowanie hospitacji odpowiada dyrektor instytutu lub osoby przez niego wyznaczone. Hospitacjom podlegają wszystkie zajęcia prowadzone przez niesamodzielnych pracowników naukowych i doktorantów, zaś zajęcia pracowników samodzielnych hospitowane są jedynie w sytuacjach interwencyjnych. Tych ostatnich na ocenianym kierunku nie było, gdyż pracownicy przywiązują wielką wagę do pracy dydaktycznej ze studentami. Hospitacje odbywają się regularnie, w systemie dwuletnim, co potwierdza regulamin hospitacji, jak i przedstawiona ZO PKA dokumentacja – arkusze hospitacyjne. Negatywne oceny mogą skutkować rozwiązaniem umowy o pracę. Wyniki wszystkich ankiet

i hospitacji są monitorowane, omawiane w trakcie spotkań na poziomie instytutu, jak i Wydziału.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Na kierunku *wiedza o teatrze* kadra prowadząca zajęcia odznacza się wysokimi kwalifikacjami naukowo-badawczymi, organizacyjnymi i dydaktycznymi, które odpowiadają treściom kształcenia przypisanym poszczególnym modułom. Prowadzone w jednostce **wysokiej klasy badania całkowicie umożliwiają studentom osiągnięcie zakładanych dla tego kierunku efektów kształcenia**, w tym również w zakresie przygotowania studentów do badań naukowych. **Obsada zajęć dydaktycznych jest wzorcowa** i również nie budzi żadnych zastrzeżeń. Władze instytutu i wydziału stwarzają **bardzo dobre warunki do naukowego oraz dydaktycznego rozwoju kadry**, jak też prowadzą właściwą politykę kadrową, m.in. za sprawą **czytelnego i sprawiedliwego systemu motywacyjnego**, opartego na kompleksowej ocenie działalności pracowników.

Dobre praktyki

- Niezwykła ze strony pracowników aktywizacja studentów, już na I stopniu studiów przygotowujących ich i włączających do badań naukowych oraz działań o charakterze artystycznym i organizacyjnym, m.in. polegająca na znacznym indywidualizowaniu opieki nad studentami zdolnymi (np. ponadstandardowa pomoc przy pisaniu wniosków grantowych, artykułów naukowych, organizacja otwartych paneli dyskusyjnych, włączanie studentów w prace na rzecz jednostki i otoczenia społeczno-gospodarczego).

Kryterium 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Współpraca Jednostki z otoczeniem społeczno-gospodarczym w zakresie kształcenia na kierunku *wiedza o teatrze*, popularyzacji kierunku oraz realizacji wspólnych projektów jest bardzo dobra.

Podczas spotkania ZO PKA z przedstawicielami pracodawców zjawili się przedstawiciele dziewięciu podmiotów zewnętrznych, między innymi: Teatru Wielkiego, Teatru Polskiego, Festiwalu Malta, Starego Browaru, Fundacji Cukier Puder. Z uzyskanych informacji wynika, że wszystkie instytucje oceniają współpracę bardzo wysoko, doceniają ją nie tylko w zakresie wspólnie organizowanych praktyk studenckich, ale również wspólnych inicjatyw, takich jak np. festiwal *Nowa Siła Kuratorska*. Przedstawiciele pracodawców potwierdzili, że byli proszeni o konsultację koncepcji i programu kształcenia oraz efektów kształcenia określonych dla kierunku *wiedza o teatrze*.

Mimo że jednostka nie posiada stałego organu doradczego, reprezentującego otoczenie społeczno-gospodarcze, współpraca z podmiotami zewnętrznymi jest sprawna i bardzo wydajna. Biorąc pod uwagę stopień powiązania i liczbę wspólnych inicjatyw realizowanych z wieloma różnorodnymi podmiotami zewnętrznymi, widać, że zaangażowanie przedstawicieli pracodawców jest bardzo dobre, a formy współpracy z przedstawicielami otoczenia społeczno-kulturalnego należy określić jako zdecydowanie sprzyjające prowadzonym działaniom praktycznym i realizowanym formom kształcenia.

Proces organizacji praktyk zawodowych został zaprezentowany i oceniony w kryterium drugim niniejszego raportu. Należy podkreślić proces organizacji praktyk jako kompleksowy,

obejmujący przygotowanie studenta do odbycia praktyk oraz ewaluację jego osiągnięć w ich trakcie i weryfikację stopnia osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia.

Podczas wizytacji ZO PKA Jednostka przedstawiła informacje oraz dokumentację świadczące o dobrej znajomości zakresu działalności i potrzeb lokalnych instytucji kultury, wynikające z prowadzonych analiz uwzględniających monitoring losów absolwenta.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Współpraca Jednostki z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia **jest bardzo dobra**. Pracownicy prowadzący zajęcia na kierunku *wiedza o teatrze* nawiązali **dobre i systematycznie utrzymywane kontakty z przedstawicielami wielu instytucji kultury i sztuki** oraz aktywnymi twórcami, którzy **włączają się nie tylko w organizację praktyk zawodowych dla studentów, ale są także obecni w procesie realizacji programu kształcenia**, zwłaszcza w ramach specjalności *interdyscyplinarne projekty kuratorskie*, kiedy studenci mają możliwość planowania i realizacji własnych projektów.

Działania analizowane w kryterium 5 zasługują na ocenę **wyróżniającą**.

Dobre praktyki

- Oryginalna koncepcja specjalności *interdyscyplinarne projekty kuratorskie*, której założeniem jest poznawanie teorii przez praktykę i wdrażanie teorii w działania praktyczne oparte na współpracy z podmiotami zewnętrznymi – instytucjami kulturalno-artystycznymi.

Kryterium 6. Umieędzynarodowienie procesu kształcenia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Instytut Teatru i Sztuki Mediów, prowadzący kierunek *wiedza o teatrze*, stwarza bardzo dobre warunki do umieędzynarodowienia procesu kształcenia, kładąc nacisk na naukę języków obcych, dbając o mobilność międzynarodową studentów i wykładowców, prowadząc badania na skalę międzynarodową oraz rozwijając ofertę kształcenia w językach obcych. Instytut współpracuje z licznymi zagranicznymi ośrodkami dydaktyczno-naukowymi, dzięki czemu wykorzystuje efekty tej współpracy zarówno w badaniach naukowych prowadzonych przez pracowników, jak i w procesie doskonalenia kształcenia na kierunku *wiedza o teatrze*.

Ponadto studenci ocenianego kierunku mogą brać udział w zajęciach prowadzonych w językach obcych, przeznaczonych dla uczestników programu Erasmus+, oferowanych w ramach AMU-PIE. Zajęcia te mogą być zaliczane jako zajęcia fakultatywne. Od bieżącego roku akademickiego Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej wzbogaca ofertę zajęć w językach obcych o język włoski, rosyjski, hiszpański, niemiecki, zakładając, że w przyszłości do obowiązkowego programu studiów zostaną wprowadzone przedmioty wykładane w językach obcych. Taka organizacja nauki języka obcego i dalszego kształcenia umiejętności posługiwania się i wykorzystywania w nauce i badaniach publikacji w językach obcych jest ważnym elementem przygotowywania studentów do działalności w środowisku międzynarodowym, zarówno w sferze kultury, jak i na płaszczyźnie zawodowej.

Studenci mają także liczne oferty zajęć prowadzonych przez wykładowców zagranicznych. Na Wydziale odbywają się zajęcia prowadzone przez wykładowców z zagranicznych uczelni partnerskich (np. z San Francisco State University, Zürich University of the Arts in Switzerland). Obecnie ITiSM czyni starania o przyznanie stypendium Fulbrighta badaczce technik aktorskich z San Francisco, która kieruje Acting and Musical Theatre Programs w San Francisco State

University i zadeklarowała gotowość poprowadzenia semestralnego kursu praktycznego; z kolei w ramach programu tzw. nowego partnerstwa w roku przyszłym zaproszony zostanie badacz teatru i praktyk teatralny z Chile. Jest to o tyle ważne, że nie będą to sporadyczne krótkoterminowe kontakty, na jakie pozwala program Erasmus+ (8 godz.), lecz całosemestralna praca z wykładowcą zagranicznym, będąca źródłem zdobywania dodatkowych umiejętności i kompetencji w kontaktach interkulturowych. Jesienią 2019 z okazji stulecia polsko-japońskich kontaktów kulturalnych w przygotowanie z tej okazji kongresu na Wydziale włączą się studenci *wiedzy o teatrze*.

Wydział ma podpisane umowy w ramach programu Erasmus+ z ośrodkami zagranicznymi z 23 krajów, z czego korzystają także studenci *wiedzy o teatrze*. Zainteresowanie studentów możliwością odbycia części studiów za granicą jest stałe i przy niewielkiej liczbie studentów na kierunku utrzymuje się na równym poziomie (studenci wyjeżdżający: 2015/2016 – 1 osoba – staż, 2016/2017 – brak wyjeżdżających, 2017/2018 – 2 osoby oraz 1 osoba - staż, 2018/2019 – 1 osoba oraz 1 osoba - staż). Studenci korzystający z programu mobilności ERASMUS+ odbywali studia semestralne (lub nawet roczne) w wybranych ośrodkach we Francji, Włoszech, w Holandii, Belgii, Estonii i Czechach. Informacje na temat zasad rekrutacji na oferowane wyjazdy są powszechnie dostępne i znane, a zasady te zapewniają sprawiedliwe i równe szanse uczestnictwa w wymianach, co potwierdzili studenci obecni na spotkaniu. Uznali oni, że oferta proponowanych programów stypendialnych jest adekwatna do ich potrzeb (w zakresie podpisanych przez uczelnię umów) oraz oceniają ją pozytywnie. Uczelnia wspiera studentów pod względem administracyjnym i organizacyjnym w tym zakresie oraz prowadzi dobrą politykę promocyjną. Pracownicy Wydziału respektują zasadę uznawalności osiągnięć w ramach programu ERASMUS+. Studenci uczestniczą ponadto w międzynarodowych festiwalach (Biennale w Austrii, Festiwal Europy Środkowej i Południowej w Hawrze).

Pracownicy ITiSM regularnie biorą udział w wymianie akademickiej w ramach programu Erasmus+ (ostatnio w Bolonii, w Berlinie) oraz przy innych okazjach nawiązują kontakty z ośrodkami zagranicznymi, np. udział w konferencji dwustronnej poświęconej dydaktyce uniwersyteckiej w Chinach. Pracownicy ITiSM mają duże osiągnięcia w badaniach na skalę międzynarodową. Jeden z profesorów jest cenionym zagranicą nauczycielem technik aktorskich, zapraszany do prowadzenia warsztatów z udziałem badaczy, studentów i artystów. Od siedmiu lat realizuje na UAM intensywne praktyczne seminarium aktorskie ATIS (*Acting Techniques Intensive Seminar*, prowadzone w języku angielskim; dotychczas odbyło się 10 warsztatów w Polsce i w Chile). Prowadzi także regularną i bardzo intensywną współpracę z artystami i badaczami z innych krajów. W ramach programu AMU-PIE prowadzi na rodzimym wydziale laboratoryjne zajęcia teatralne w języku angielskim *Acting Craft in Polish Theatre*. Studenci WoT mogą więc uczestniczyć nie tylko w kursowych zajęciach prowadzonych na własnym kierunku, ale też brać udział w zajęciach anglojęzycznych, w towarzystwie studentów z całego świata. Także pozostali pracownicy ITiSM prowadzą bardzo intensywną współpracę międzynarodową, uczestnicząc w międzynarodowych projektach badawczych (np. *Odzyskana awangarda. Awangarda teatralna w Europie Środkowo-Wschodniej*, projekt prowadzony w Instytucie Teatralnym w Warszawie z udziałem partnerów z Czech, Słowacji, Słowenii, Ukrainy, Litwy i Estonii), w konferencjach międzynarodowych w Polsce i zagranicznych (łącznie 16 wystąpień, w USA, Danii, Chinach, Francji, Chorwacji), wygłaszając wykłady gościnne (łącznie 12 w ciągu trzech lat, m.in. Tokio University, Harvard University w Bostonie, Emerson College w Bostonie, Folkwang University w Essen, Cambridge University), odbywając staże i korzystając z prestiżowych stypendiów naukowych (w Szwajcarii, w Niemczech), są członkami międzynarodowych stowarzyszeń naukowych (m.in. International Society for Arts, Science and

Technology; Global University Network for Innovation, European Society for Literature, Science and Arts). Ta aktywność naukowa w środowisku międzynarodowym doskonale przekłada się na działalność dydaktyczną, gdyż tematy zajęć prowadzonych na kierunku *wiedza o teatrze* wynikają bezpośrednio z badań (np. *Polska awangarda teatralna, Eksperymenty medialne w sztukach performatywnych*). Doświadczenia zagraniczne pracowników ITiSM są wykorzystywane przy modernizacji procesu kształcenia.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Studenci są motywowani przez prowadzących do **udziału w programie ERASMUS+**, uczelnia **wspiera studentów** pod względem administracyjnym i organizacyjnym w tym zakresie. Pracownicy Wydziału respektują zasadę uznawalności osiągnięć w ramach programu ERASMUS+. Władze ITiSM dbają o **ofertę zajęć w językach obcych** i regularnie zapraszają **wykładowców zagranicznych** na zajęcia krótkookresowe lub całosemestralne. Prowadzone w ITiSM **wdrażanie studentów do działalności w środowisku międzynarodowym** jest możliwe dzięki **dużemu zaangażowaniu pracowników w badania i dydaktykę zagraniczną**. Wykładowcy regularnie **wyłaszają za granicą wykłady** dla studentów, zarówno w ramach programu Erasmus+, jak i innych umów o współpracy; biorą **udział w konferencjach zagranicznych** i sami **organizują konferencje międzynarodowe**; przyjmują także u siebie **badaczy i praktyków z zagranicy, którzy prowadzą zajęcia dla studentów**. Liczne publikacje pracowników ITiSM ukazują się w językach obcych w wydawnictwach zagranicznych. **Duża aktywność międzynarodowa pracowników i trwała sieć kontaktów zagranicznych pozwala także na łatwiejszą mobilność studentów**. Doświadczenia badawcze i dydaktyczne zdobywane przez wykładowców na kierunku *wiedza o teatrze* **wykorzystywane są do modernizacji programu kształcenia, wprowadzania nowych metod dydaktycznych**.

Powyższa charakterystyka działalności w ramach kryterium 6 decyduje o ocenie **wyróżniającej**.

Dobre praktyki

- Jednostka prowadząca oceniany kierunek kładzie duży nacisk na kształcenie sprawności językowej studentów w zakresie języka angielskiego, który jest językiem specjalistycznym dla dyscypliny, do której został przypisany kierunek. Przy niewielkiej liczbie studentów na poszczególnych latach pozwala to bardziej ekonomicznie i z większą intensywnością stosować różne formy umiędzynarodowienia procesu kształcenia: wykłady w języku obcym oferowane przez miejscowych wykładowców oraz badaczy gościnnych, lektury wprowadzone do poszczególnych przedmiotów, projekty międzynarodowe. Przy preferowaniu dobrej znajomości języka angielskiego stwarza się studentom możliwość nauki innych języków obcych.
- Pracownicy ITiSM prowadząc intensywną działalność międzynarodową, udostępniają swoim studentom kontakty zagraniczne, dzięki czemu ułatwiają im mobilność i zbieranie doświadczeń w środowisku międzynarodowym.

Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia

7.1. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa

7.2. Zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne

7.3. Rozwój i doskonalenie infrastruktury

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

7.1.

Wydział Filologii Polskiej i Klasycznej UAM, w obrębie którego funkcjonuje Instytut Teatru i Sztuki Mediów prowadzący kierunek *wiedza o teatrze*, znajduje się w zabytkowym Collegium Maius, budynku łączącym historyczny charakter z nowoczesną funkcją dydaktyczną. Usytuowany jest w centrum miasta na tzw. „szlaku teatralnym”, na którym znajdują się najważniejsze teatry Poznania, dzięki czemu studenci ocenianego kierunku mają łatwy dostęp do wszystkich istotnych miejsc teatralnych w mieście. Taka dogodna lokalizacja umożliwia częste uczestnictwo studentów w spektaklach, próbach i sprzyja ich włączaniu w działania artystyczne w powiązaniu z realizacją zakładanych dla kierunku efektów kształcenia. W obiekcie znajdują się również dziekanat, co studentom ułatwia sprawne załatwienie wszystkich bieżących spraw związanych z tokiem studiów, jak też bardzo dobrze wyposażona biblioteka wydziałowa, zawierająca odrębny zbiór z zakresu teatrologii. Wnętrza zabytkowego budynku zostały przystosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami – są windy z informatorem głosowym, podjazdy, siłowniki do otwierania drzwi wejściowych, toalety dla osób poruszających się na wózkach, zaś drzwi prowadzące do poszczególnych pomieszczeń opisane komunikatami w alfabecie Braille’a. W roku 2017 infrastruktura budynku otrzymała pozytywną ocenę po kontroli NIK w zakresie przystosowania do potrzeb osób z niepełnosprawnościami.

Budynek został bardzo dobrze przystosowany do dydaktycznych potrzeb studentów *wiedzy o teatrze*, umożliwiając im realizację wszystkich zakładanych efektów kształcenia. W budynku znajdują się 24 sale dydaktyczne, w tym 5 dużych sal wykładowych, nad których racjonalnym wykorzystaniem sprawuje pieczę pracownik administracji. Studenci *wiedzy o teatrze* odbywają zajęcia dydaktyczne głównie na pierwszym piętrze Collegium Maius, w tzw. „Zaułku Teatralnym”, w dwóch salach o numerach 118 i 119. Sala 119 została zmodernizowana (wyciszenie akustyczne, „kreatywne” stoły, wysokiej klasy sprzęt audialny), zaś sala 118 będzie niebawem modernizowana. Do dyspozycji studentów oddane zostały też laboratoria ze sprzętem wspomagającym realizację projektów przygotowywanych w ramach zajęć (przede wszystkim medialnych). Pracownicy i studenci ITiSM mogą także korzystać ze wspólnych sal wydziałowych – Sali Śniadeckich i Salonu Mickiewicza pod Kopułą, które wykorzystywane są głównie na wykłady i konferencje. Sale są wyposażone w najnowocześniejszy sprzęt multimedialny, konferencyjny system nagłośnienia i klimatyzację. Do dyspozycji studentów pozostaje także sala teatralna z profesjonalnym oświetleniem oraz praktycznym zapleczem. W sali teatralnej odbywają się specjalistyczne zajęcia wpisane w program studiów, np. *Etiudy teatralne*, *Emisja głosu*, jak również konferencje, spotkania, seminaria, pokazy spektakli studenckich i gościnnych, wzbogacające ofertę dydaktyczną. Wszystkie sale są bardzo dobrze wyposażone w sprzęt elektroniczny i audiowizualny (tablice multimedialne, projektory, głośniki, mikrofony, telewizory, ekrany), co ułatwia prowadzenie nowoczesnej dydaktyki. Sprzyjają temu także trzy wydziałowe pracownie komputerowe – jedna z nich (wyposażona w profesjonalne komputery Mac) przystosowana jest do ćwiczeń z zakresu *Warsztatu teatrologa* oraz *Druków programowych i promocyjnych* (specjalność IPK). Studenci mogą tam korzystać z profesjonalnych baz danych i podstawowych programów edytorskich. Od 2017 roku funkcjonuje też Laboratorium Eksperymentalnych Mediów im. Stanisława Lema (LEM – pod patronatem syna pisarza), którego koncepcję opracowali i zrealizowali pracownicy ITiSM. Jest

ono przeznaczone dla wszystkich pracowników i studentów Wydziału. Znajduje się w nim wysokiej klasy sprzęt elektroniczny i audiowizualny, umożliwiający pracę z mikrofonem, kamerami, nagrywanie, odtwarzanie, przetwarzanie oraz digitalizację materiałów audialnych i wizualnych, nagrywanie oraz montowanie filmów, jak też eksperymentowanie w obszarze rzeczywistości wirtualnej. Dzięki dotacji statutowej i projakościowej infrastruktura dydaktyczna jest sukcesywnie rozwijana. W większości sal sprzęt komputerowy zainstalowano na stałe, natomiast na potrzeby zajęć w salach seminaryjnych zakupiono przenośne komputery i rzutniki. Sprzęt wykorzystywany do dydaktyki jest regularnie modernizowany i w razie potrzeby wymieniany. Ponadto każdy student wydziału, w tym ocenianego kierunku, może wypożyczyć na czas studiowania laptop i e-book, co zrównuje szanse rozwoju wszystkich, niezależnie od stopnia zamożności. Dostęp do nowoczesnego sprzętu i Internetu pozwala studentom na uczestnictwo w nowoczesnym procesie dydaktycznym, realizowanym na najwyższym poziomie nie tylko merytorycznym, ale i technologicznym.

Pokoje pracownicze (5 pokoi dla wykładowców i 1 pokój dla doktorantów), w których prowadzone są konsultacje, seminaria i zajęcia w mniejszych grupach, również są wyposażone w sprzęt komputerowy. Ponadto pracownicy dysponują indywidualnymi komputerami mobilnymi lub stacjonarnymi, mają dostęp do urządzeń wielofunkcyjnych (drukarka, skaner, kserograf) oraz otrzymują niezbędne w pracy naukowej i dydaktycznej materiały biurowe. Rzutniki i komputery, niezbędne do realizacji zajęć seminaryjnych (w mniejszych salach i w gabinetach pracowniczych), wykładowcy mogą pobierać w sekretariacie. Nowoczesnej dydaktyce, uprawianej w jednostce, sprzyja również darmowy dla studentów i pracowników dostęp do akademickiej sieci internetowej.

Władze Wydziału przykładają bardzo dużą wagę do zaplecza socjalnego, mającego służyć studentom i pracownikom. Z myślą o młodych rodzicach zaplanowano wygodny i odpowiednio wyposażony pokój dla rodzica z dzieckiem. Jest również bar studencki, automaty z napojami i przekąskami oraz liczne miejsca do wypoczynku (kanapy, siedliska, fotele, ławki), w tym bezpośrednio przy salach, w których mają zajęcia studenci *wiedzy o teatrze*. Wygodne kanapy, na których studenci mogą odpocząć w przerwach między zajęciami, znajdują się również w wydziałowej bibliotece. Nowym i dobrze urządzonej pomieszczeniem do pracy dysponuje również Samorząd Studencki.

Interesującym rozwiązaniem i dobrą praktyką jest angażowanie studentów w kreowanie przestrzeni Collegium Maius, między innymi w ramach corocznych projektów konkursowych z cyklu „Dydaktyka najwyższej jakości”. W jednym z konkursów wśród laureatów znaleźli się studenci *wiedzy o teatrze*, dzięki którym w holu przed biblioteką stanęły mobilne tablice MEMO. Na tablicach tego rodzaju umieszczane są informacje o wydarzeniach na wydziale, o ofercie fakultatywnej, o strukturze i zastosowaniu sylabusów itp. Tablice te służą również wymianie informacji dotyczących aktualnego życia studenckiego. W tegorocznym konkursie na budżet dydaktyczny wygrał projekt zatytułowany „Strefa relaksu w Bibliotece WFPIK im. J.T. Pokrzywniaka”, w ramach którego zostanie przygotowany w bibliotece wydziałowej kącik relaksu i pracy twórczej. Studenci ocenianego kierunku zaprojektowali również meble do sali 119, dzięki czemu można w sposób kreatywny je przedstawiać w zależności od potrzeb dydaktycznych.

Studenci, jak i kadra ocenianego kierunku, w czasie spotkań z ZO PKA potwierdzili, że liczba i wielkość pomieszczeń dydaktycznych oraz ich wyposażenie są odpowiednie, nowoczesne, dostosowane do liczebności grup studentów na *wiedzy o teatrze* i całkowicie zaspokajają naukowe oraz dydaktyczne potrzeby kierunku, co umożliwia osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia. Pracownicy wyrazili jedynie obawę o pogorszenie tych warunków, jeśli w związku

z nową ustawą o szkolnictwie wyższym i będącym jej skutkiem nowym podziałem dyscyplin, a tym samym restrukturyzacją jednostek, przyjdzie im opuścić tak świetnie dostosowany do potrzeb dydaktycznych i naukowych budynek. ZO PKA, który dostrzega znaczną zależność lokalizacji od uzyskiwanych efektów, podziela tę opinię i sugeruje, aby nie dokonywać zbyt drastycznych zmian mogących skutkować obniżeniem poziomu dydaktycznego i naukowego jednostki poprzez pogorszenie warunków lokalowych instytutu.

Zespół Oceniający PKA, który wysoko ocenia zaplecze dydaktyczno-naukowe jednostki, z uznaniem przyjmuje również działania władz Wydziału i Instytutu zmierzające do wspierania w procesie kształcenia studentów z niepełnosprawnościami, jak też problemami natury psychicznej i z różnego typu uzależnieniami.

7.2.

Biblioteka Wydziału Filologii Polskiej i Klasycznej, z której korzystają pracownicy i studenci ocenianego kierunku, została dobudowana do Collegium Maius i oddana do użytku w 2009 roku. Jest to nowoczesna, przestronna, przyjazna czytelnikom przestrzeń, zawierająca bogate zbiory. Obecnie mieści się w niej księgozbiór liczący około 241 tysięcy woluminów i 678 tytułów czasopism, zarówno polskich, jak i zagranicznych. Jest to zbiór o profilu humanistycznym, w tym z zakresu nauk o sztuce, do których przypisano oceniany kierunek. Jest na bieżąco aktualizowany w zakresie czasopism i nowości wydawniczych, więc studenci ocenianego kierunku mają dostęp do najnowszych źródeł wiedzy, co sprzyja poszerzaniu ich wiedzy i kompetencji. Księgozbiór powiązany jest z prowadzonymi na Wydziale wszystkimi kierunkami studiów i obejmuje m.in. niezbędne lektury oraz opracowania wskazane w sylabusach dla studentów *wiedzy o teatrze*. Dla ułatwienia korzystania z księgozbioru studentom *wiedzy o teatrze* została wyodrębniona część zawierająca książki i czasopisma z zakresu teatrologii. Znaczna część publikacji jest w tzw. wolnym dostępie, a część można wypożyczać do domu. Księgozbiór zaspokaja naukowe i dydaktyczne potrzeby studentów i pracowników ocenianego kierunku, umożliwiając osiągnięcie założonych dla niego efektów kształcenia oraz prowadzenie badań naukowych, chociaż studenci na spotkaniu ZO PKA sygnalizowali zbyt małą liczbę egzemplarzy niektórych podstawowych podręczników z zakresu teatrologii. Studenci i pracownicy mają również do dyspozycji zbiory Biblioteki Głównej UAM oraz bibliotek wydziałowych.

Biblioteka Wydziału Filologii Polskiej i Klasycznej jest wyposażona również w nowoczesny sprzęt komputerowy z dostępem do sieci i licznych baz danych (Brepolis, Central and Eastern European Online Library, Cognet, Communication & Mass Media Complete, L'Anne Philologique, Literary Reference Center, Oxford English Dictionary, Scopus. Springer eBook Collection, E-book, Libra, Akademik), a przy 15 stanowiskach pracy znajdują się skanery, dzięki którym studenci mogą skanować interesujące ich materiały. Biblioteka w tym zakresie również dostosowana jest w pełni do potrzeb osób z różnego typu niepełnosprawnościami, gdyż wolna przestrzeń przy każdym stanowisku umożliwia swobodne poruszanie się np. osób na wózku. W bibliotece zamontowano również ponadstandardowy sprzęt ułatwiający osobom niewidomym i niedowidzącym korzystanie ze zbiorów (np. głośnomówiący skaner czytający tekst w czterech językach). Wysoki poziom technologiczny bibliotecznego wyposażenia dostępnego dla wszystkich studentów bez względu na ich stopień niepełnosprawności gwarantuje niemal nieograniczony dostęp do niezbędnych w procesie dydaktycznym publikacji – w wersji papierowej i on-line, jak i możliwość ich multiplikowania, co przyczynia się do ułatwienia studentom osiągania efektów kształcenia w trakcie pracy własnej.

Katalog biblioteczny jest zdigitalizowany, dzięki czemu studenci bez trudu docierają do potrzebnych im publikacji. W bibliotece działa sieć wi-fi, a dodatkowo 15 stanowisk komputerowych zaopatrzonych jest w komputer ze skanerem i dostępem do ważnych dla humanistów baz danych. Ponadto przed wejściem do wypożyczalni zamontowano tzw. wrzutnię do zwrotu książek, która jest uruchamiana za pomocą karty bibliotecznej studenta, niezależnie od godzin pracy biblioteki, czynnej siedem dni w tygodniu (ze względu na studentów studiów niestacjonarnych na innych kierunkach). W bibliotece znajduje się ponadto czytelnia na 103 miejsca oraz 8 pomieszczeń do indywidualnej nauki (zamknięte pomieszczenia gwarantujące ciszę). Dla osób z niepełnosprawnościami, w tym dla niewidomych i niedowidzących, wyodrębniono osobną salę ze specjalistycznym sprzętem. W bibliotece organizowane są także spotkania z osobami z niepełnosprawnościami mające na celu ułatwienie im korzystania ze zgromadzonych tam zasobów. W bibliotece znajduje się również pracownia zbiorów wydzielonych, w której udostępnia się materiały czasopiśmiennicze i prace dyplomowe. Księgozbiór tej pracowni posiada także około 2500 woluminów materiałów czasopiśmienniczych z XVIII i XIX wieku. Biblioteka przygotowuje również prezentacje multimedialne dotyczące nowości wydawniczych i comiesięczne wystawy nowości czasopiśmienniczych. Pracownicy biblioteki co roku prowadzą dla studentów I roku szkolenia z zasad korzystania z księgozbioru. Oprócz zbiorów bibliotecznych Instytut dysponuje również księgozbiorami nierejestrowanymi, zgromadzonymi przez poszczególne zakłady. Zbiory, obejmujące fotografie, programy i materiały pochodzące z teatrów poznańskich (zebrane w sali 118) i maszynopisy polskich dramatów emigracyjnych oraz fotografie z emigracyjnego teatru (sala 113), są wykorzystywane również na potrzeby realizacji procesu dydaktycznego.

Pracownicy mogą zgłaszać potrzeby zakupów książkowych bezpośrednio w dyrekcji biblioteki, a studenci, co godne podkreślenia, mogą zgłaszać potrzeby bibliotecznych zakupów on-line przez odpowiednią zakładkę.

Biblioteka Wydziału Filologii Polskiej i Klasycznej, z której korzystają pracownicy i studenci *wiedzy o teatrze*, pełni szerszą misję – kulturotwórczą i integracyjną. Z tego też powodu na jej terenie odbywają się różne wystawy, prezentacje prac kół naukowych, spotkania i szkolenia oraz warsztaty. Biblioteka w corocznej ankiecie jest oceniana bardzo wysoko (ZO PKA zapoznał się z opracowaniem wyników takiej ankiety).

7.3.

Siedziba Wydziału Filologii Polskiej i Klasycznej, w której mieści się ITiSM, jest w pełni dostosowana do potrzeb ocenianego kierunku. W poprzedniej dekadzie przeszła gruntowny remont, dzięki czemu stan budynku i pomieszczeń dydaktycznych jest ze wszech miar zadowalający. Jednocześnie godne podkreślenia jest to, że infrastruktura dydaktyczno-naukowa jest ciągle rozwijana i modernizowana, także w zakresie zgłaszanym przez pracowników i studentów. Sprzyja temu bardzo dobra kondycja finansowa wydziału (kategoria A+), który pozyskuje różnego typu środki zewnętrzne, m.in. z grantów. Pracownicy na spotkaniu z ZO podkreślali dbałość władz Wydziału i Instytutu o rozwój infrastruktury, o dostęp studentów i pracowników do nowych technologii, co sprzyja poprawie oferty dydaktycznej. Szczególnie dobre warunki realizacji zajęć mają moduły związane z nowymi mediami w ramach programu *wiedzy o teatrze*. Zbiory wydziałowej biblioteki są stale powiększane – ostatnio dzięki grantom Instytut wzbogacił się o literaturę specjalistyczną, głównie obcojęzyczną; konkretny wpływ na te zakupy mają pracownicy i studenci, którzy mogą zgłaszać swoje potrzeby bezpośrednio w bibliotece, jak również on-line. Prośby te, jeśli zostaną uznane za zasadne w kontekście zakładanych dla kierunku efektów kształcenia, są stopniowo spełniane.

Rozwojowi i doskonaleniu infrastruktury służy regularne monitorowanie stanu bazy dydaktycznej i naukowej przez zatrudnionych na wydziale informatyków, pracowników technicznych oraz kierownika administracyjnego, którzy sporządzają raporty na temat obiektu. Uwagi na temat infrastruktury naukowo-dydaktycznej pracownicy i studenci mogą zgłosić w corocznej wydziałowej ankiecie dotyczącej jakości kształcenia, ale także na bieżąco, kontaktując się z informatykami i pracownikami sekretariatu.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Jednostka **w sposób wyróżniający się zaspokaja potrzeby w zakresie nowoczesnej dydaktyki**, osiągania efektów kształcenia oraz poszerzania kompetencji i zainteresowań studentów. Służą temu **sale dydaktyczne wyposażone w specjalistyczną infrastrukturę**, niejednokrotnie w **sprzęt światowej klasy**, jak też nieodpłatne udostępnianie na czas studiów wszystkim potrzebującym studentom darmowych laptopów i e-booków. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa, jak też zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne ocenianego kierunku **spełniają najwyższe standardy**, co pozwala na prowadzenie **nowoczesnej dydaktyki**, rozwijanie i poszerzanie naukowych oraz dydaktycznych potrzeb kadry i studentów, w tym osób z niepełnosprawnościami i różnego typu dysfunkcjami. Godne podkreślenia jest **angażowanie studentów w kreowanie przestrzeni dydaktycznej** i rozbudzanie świadomości w zakresie potrzeb osób z niepełnosprawnościami i dysfunkcjami. **Infrastruktura** oferowana w jednostce **z naddatkiem umożliwia osiągnięcie założonych efektów kształcenia** dla ocenianego kierunku i wyodrębnionych specjalności.

Dobre praktyki

- Ponadstandardowa dbałość o udogodnienia dla osób z niepełnosprawnościami oraz dla osób z różnego typu dysfunkcjami i rodziców z dziećmi, zarówno w budynku, w którym odbywają się zajęcia dydaktyczne, jak i w bibliotece.

Kryterium 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągnięcia efektów kształcenia

- 8.1. Skuteczność systemu opieki i wspierania oraz motywowania studentów do osiągnięcia efektów kształcenia
- 8.2. Rozwój i doskonalenie systemu wspierania oraz motywowania studentów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

8.1.

Studenci otrzymują opiekę i wsparcie w zakresie naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym odpowiadające ich potrzebom. Instytucjonalnie system wsparcia studentów na Wydziale tworzą: władze Wydziału i Instytutu, Pełnomocnik Dziekana ds. wsparcia studentów wraz z zespołem ds. wsparcia studentów (którego zadaniem jest wspieranie osób z niepełnosprawnościami, wspomaganie osób mających trudności ze studiowaniem, organizacji szkoleń dla pracowników i studentów oraz wydarzeń integrujących członków wspólnoty Wydziału, np. „10 pierwszych dni” dla studentów I roku), opiekunów poszczególnych lat oraz wydziałowego samorządu studenckiego.

Nauczyciele akademicki i przedstawiciele władz Instytutu i Wydziału prowadzą konsultacje w wymiarze odpowiadającym potrzebom studentów. Studenci pozytywnie oceniają wsparcie

nauczycieli akademickich w procesie zdobywania efektów kształcenia, szczególnie cenią sobie partnerskie relacje z prowadzącymi, co stanowi cechę wyróżniającą pracowników Instytutu Teatru i Sztuki Mediów. W jednostce przyjęto nieformalny system rozpatrywania skarg i rozwiązywania sytuacji konfliktowych, tj. możliwość zgłoszenia sprawy do odpowiednich pracowników uczelni i członków samorządu studenckiego, a także władzom jednostki. System ten jest efektywny i skuteczny.

Studenci wybitnie uzdolnieni mają możliwość składania wniosków o indywidualizację procesu kształcenia zgodnie z przyjętym *Regulaminem studiów*. Mogą ubiegać się również o stypendium rektora dla najlepszych studentów. Zasady przyznawania stypendiów są znane studentom oraz powszechnie dostępne - zamieszczone są na stronie internetowej. W jednostce studenci mają możliwość działania w kole naukowym, którego członkowie pozytywnie oceniają wsparcie udzielane im przez władze Wydziału. W ramach działalności w kole studenci mają możliwość udziału w konferencjach naukowych, w zespołach badawczych, wyjazdach na festiwale sztuki. Uczelnia oferuje studentom również możliwość uczestnictwa w spotkaniach z wykładowcami wizytującymi z zagranicznych uczelni partnerskich. Wyróżniające się prace dyplomowe są wysyłane na zewnętrzne konkursy (np. konkurs na prace magisterskie z zakresu dramatu, teatru i performansu organizowany przez Instytut Teatralny w Warszawie, którego laureatami byli studenci *wiedzy o teatrze* dwukrotnie).

Studentom kierunku *wiedza o teatrze* jednostka zapewnia możliwość wyboru opiekuna i tematu pracy dyplomowej, co więcej, studenci podkreślili, że wysoko cenią sobie wsparcie udzielane im przez nauczycieli akademickich podczas przygotowywania prac dyplomowych, przede wszystkim poprzez stały indywidualny kontakt i inspirowanie w procesie badawczym.

Uczelnia wspiera działania studentów na rzecz współpracy z otoczeniem społecznym i kulturalnym, m.in. inicjatywy członków samorządu studenckiego, zarówno przez dofinansowanie projektów studenckich, jak i pośredniczenie w nawiązywaniu współpracy. Studenci mają również możliwość kontaktowania się z przedstawicielami pracodawców przez prowadzących zajęcia oraz uczestniczenia w spotkaniach z osobami wizytującymi z uczelni partnerskich. Unikatowym rozwiązaniem w tym zakresie jest program kształcenia w ramach specjalności *interdyscyplinarne projekty kuratorskie*, który zakłada przygotowanie w ramach zajęć projektów kuratorskich, a w ramach praktyk studenckich organizację tych projektów podczas festiwalu *Nowa Siła Kuratorska*. Należy podkreślić wiodącą rolę nauczycieli akademickich w zakresie nawiązywania współpracy z otoczeniem społecznym i kulturalnym, co sprawia, że działalność Biura Karier dla studentów kierunku *wiedza o teatrze* ma charakter uzupełniający. Biuro Karier udostępnia studentom i absolwentom oferty pracy, praktyk, stypendiów i staży, a także organizuje warsztaty i szkolenia. Biuro udostępnia informacje za pomocą strony internetowej oraz przez maile do studentów.

Na uczelni działa samorząd studencki. Samorząd dysponuje budżetem na działalność studencką i może korzystać z pomieszczeń Uczelni w przypadku organizacji swoich wydarzeń. Z punktu widzenia przedstawicieli samorządu wsparcie, które jest im udzielane, jest satysfakcjonujące. Wydziałowy samorząd studencki jest bardzo zaangażowany w działalność na rzecz doskonalenia jakości kształcenia, przede wszystkim organizując własne ankiety, których wyniki są analizowane i przekazywane władzom Wydziału. Rada Samorządu Studenckiego Wydziału Filologii Polskiej i Klasycznej UAM uczestniczy również w procesie przyznawania pomocy materialnej i stypendiów w ramach programu ERASMUS+, a także bierze udział w pracy organów kolegialnych Wydziału.

Studenci niepełnosprawni mogą korzystać z pomocy Biura ds. osób niepełnosprawnych oraz Pełnomocnika Rektora ds. osób niepełnosprawnych, którego zadaniem jest udzielanie wsparcia

oraz pomoc w indywidualnych problemach studentów z niepełnosprawnościami. Uczelnia przyznaje stypendium specjalne dla osób niepełnosprawnych oraz stwarza możliwość indywidualizacji trybu kształcenia. Uczelnia zapewnia również pomoc psychologa, a także specjalistyczny sprzęt (np. powiększalniki, laptopy z odpowiednim oprogramowaniem, dyktafony) oraz wsparcie asystenta osoby z niepełnosprawnością.

Na Wydziale utworzono pokój dla rodziców z dzieckiem, gdzie znajduje się m.in. fotel do karmienia, przewijak, zabawki i książki. Studenci aktywnie uczestniczą w tworzeniu infrastruktury Wydziału, m.in. zaprojektowali stoły, które pozwalają na kreatywne aranżowanie przestrzeni dydaktycznej i dostosowanie jej do zajęć o różnym charakterze (sala 119) oraz zaprojektowali i wykonali interaktywną tablicę MEMO, która służy do wymiany informacji między społecznością studencką.

Studenci wyrazili pozytywne opinie na temat jakości obsługi administracyjnej, co potwierdza drugie miejsce zdobyte przez Dziekanat Wydziału w uczelnianym plebiscycie „Przyjazny dziekanat”. Na stronie internetowej uczelni są zamieszczane aktualne informacje o programie kształcenia i toku studiów, są one także powszechnie dostępne na tablicach informacyjnych. Sylabusy przedmiotów zostały zamieszczone w USOSweb oraz na stronie wydziałowej.

8.2.

Studenci mają zapewniony dostęp do informacji o formach wsparcia i motywowania, m.in. przez stronę Wydziału i Instytutu, informacje na tablicach ogłoszeń oraz od pracowników uczelni.

Jednostka prowadzi badania oceny systemu wsparcia studentów (ogólnouniwersytecka ankieta badania jakości kształcenia, ankieta „Przyjazny dziekanat”, ankieta nt. oceny pracy biblioteki). Władze wydziału starają się także w sposób nieformalny uzyskiwać i analizować informacje od studentów oraz podczas spotkań ze studentami i samorządem studenckim, który gromadzi i analizuje opinie studentów w tym zakresie. Ważną rolę pełni również *Forum Instytutowe* – coroczne spotkania studentów i pracowników Instytutu, podczas którego wszyscy członkowie wspólnoty akademickiej mogą wypowiedzieć się na wszelkie tematy związane ze studiowaniem. Wprowadzono również skrzynkę na pomysły, jednakże w związku z tym, że studenci zadeklarowali, iż wolą zgłaszać swoje propozycje osobiście, została ona usunięta. Na podstawie zebranych danych jednostka podejmuje działania w zakresie doskonalenia elementów wsparcia studentów, np. dotyczące zakupu sprzętu do poszczególnych sal.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Studenci otrzymują **adekwatne do ich potrzeb wsparcie** dydaktyczne i materialne z uwzględnieniem zasady **równego i sprawiedliwego dostępu** do oferowanych form opieki. Formy wsparcia dla studentów są **kompleksowe i przejrzyste w zakresie systemu rozpatrywania wniosków** i rozwiązywania bieżących, indywidualnych spraw studentów. Studenci otrzymują także **pomoc w kontaktach z otoczeniem społeczno-kulturalnym**. Władze Wydziału wspierają aktywnych studentów, działających w kołach naukowych i samorządzie studenckim.

Mocną stroną systemu wsparcia jest **możliwość indywidualizacji procesu kształcenia** – nauczyciele akademicki służą pomocą w rozwijaniu zainteresowań badawczych szczególnie uzdolnionych studentów.

Jednostka wprowadziła **formalne narzędzia do oceny systemu wsparcia studentów**, np. wsparcia dydaktycznego oraz systemu pomocy materialnej. Jednostka wykorzystuje także

nieformalne sposoby uzyskiwania informacji na temat wszelkich aspektów jakości kształcenia.

Studenci mają dostęp do informacji nt. systemu wsparcia. **Angażują się w działalność na rzecz Wydziału**, projektując np. stoły do sali 119 czy tablicę interaktywną MEMO.

Ze wskazanych powyżej względów kryterium 7 oceniono jako **wyróżniające**.

Dobre praktyki

1. Stworzenie oryginalnego programu kształcenia specjalności *interdyscyplinarne projekty kuratorskie*, w ramach którego wiedza teoretyczna nt. przygotowywania projektów kuratorskich jest sprawdzana w ramach praktyk studenckich, podczas których studenci realizują przygotowywane przez siebie podczas zajęć projekty. Ta forma bardzo dobrze służy przenikaniu się teorii i praktyki.
2. Umożliwienie studentom zaprojektowania elementów wyposażenia przestrzeni dydaktycznej Wydziału (stoły i tablica interaktywna).
3. *Forum Instytutowe* – coroczne spotkanie członków wspólnoty akademickiej Instytutu – studentów, wykładowców, pracowników technicznych i administracyjnych, podczas którego porusza się aktualne sprawy związane ze studiowaniem na ocenianym kierunku.

5. Ocena dostosowania się jednostki do zaleceń z ostatniej oceny PKA, w odniesieniu do wyników bieżącej oceny

Zalecenie	Charakterystyka działań doskonalących oraz ocena ich skuteczności
Stopień identyfikacji składników tworzących wewnętrzny system zapewniania jakości kształcenia, które konkretyzują się w sformułowanych przez Uniwersytet i Wydział aktach normatywnych, nie tworzy spójnej całości. Potwierdza to analiza i ocena aspektów funkcjonalnego, czynnościowego, strukturalnego i instrumentalnego. (...) Za słabą stronę systemu uznać należy niedostatek w zakresie aspektu czynnościowego (procedur mających realizować wskazane przez system funkcje) oraz najsłabszego aspektu instrumentalnego, obejmującego metody i techniki umożliwiające wykonywanie jego funkcji.	Jednostka określiła i stosuje zasady projektowania i zatwierdzania programów kształcenia oraz prowadzi na ocenianym kierunku monitorowanie i okresowe przeglądy programu kształcenia z uwzględnieniem potrzeb rynku pracy, a także ocenę osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów kształcenia, w tym monitoring karier zawodowych absolwentów, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia, z udziałem interesariuszy wewnętrznych oraz zewnętrznych. Funkcjonujący w ramach ocenianego kierunku studiów system zapewniania jakości kształcenia należy uznać za kompleksowy, o czym świadczą wskazane w opisie kryterium 3. niniejszego raportu działania.
Wydział nie podejmuje kompleksowych i wyczerpujących badań dotyczących określenia efektywności Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia. Brak również w pełni wykształconych mechanizmów doskonalenia stwierdzonych niesprawności, a tym bardziej weryfikacji i oceny skuteczności działań naprawczych.	W ramach przyjętych procedur Wydział prowadzi systematyczne monitorowanie i okresowy przegląd programu kształcenia z uwzględnieniem uwag zgłaszanych przez poszczególnych interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych kierunku. Wielowymiarowy charakter systemu zapewnienia jakości kształcenia gwarantujący kompleksowość

	i efektywność jego działania obejmuje m.in. ocenę efektów kształcenia, ewaluację dokonywanych korekt procesu kształcenia, ocenę technicznych i organizacyjnych warunków kształcenia, analizę sylabusów, analizę wyników ankiet ewaluacyjnych. Prowadzone systematyczne i cykliczne działania służące pozyskaniu informacji od zaangażowanych w działania na rzecz doskonalenia kształcenia na kierunku <i>wiedza o teatrze</i> partnerów traktowane są jako stały, nieodzowny element budowania kultury jakości kształcenia. W ramach ogólnodostępnych platform informacyjnych WZZJK publikuje planowane działania i raporty z ich realizacji, natomiast WZOJK publikuje coroczne rezultaty oceny jakości kształcenia stanowiące dla studentów i nauczycieli akademickich informację zwrotną na temat dokonanych udoskonaleń i zmian.
Obowiązujący na Wydziale system wewnętrznych aktów prawnych jest spójny pod względem formalnym oraz zgodny z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa, wydaje się jednak niewystarczający względem potrzeb wdrożenia wszystkich działań projakościowych, określonych wewnętrznymi przepisami obowiązującymi w Uczelni oraz na Wydziale.	Obowiązujący na Wydziale system wewnętrznych aktów prawnych realizuje politykę doskonalenia jakości kształcenia zgodną z rekomendacjami Rady Jakości Kształcenia Uczelni, w oparciu o rozwiązania wypracowane w ramach Uczelnianego Systemu Zarządzania Jakością Kształcenia. Należy do nich przede wszystkim corocznie przeprowadzane ogólnouniwersyteckie badanie jakości kształcenia obejmujące studentów, doktorantów i pracowników oraz analiza jego wyników, na podstawie których przygotowywane są rekomendacje dotyczące poprawy jakości kształcenia (z wyszczególnieniem rozwiązań wydziałowych). W ramach USZJK przygotowywane są ponadto, w cyklu dwuletnim, arkusze samooceny dla Wydziałów, organizowane spotkania i szkolenia dla członków Wydziałowych Komisji ds. Jakości Kształcenia. Transparentność informacji w zakresie wdrożenia działań projakościowych zapewnia publikowanie przez WZZJK listy planowanych działań oraz raportów z ich realizacji. Ponadto WZOJK corocznie udostępnia wyniki oceny jakości kształcenia stanowiące dla studentów i nauczycieli akademickich informację zwrotną na temat dokonanych udoskonaleń i zmian.

